

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2001 ΕΤΟΣ 51ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 911 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

«ΙΕΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ» ΚΑΤΑ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

Εἰς τὰς αὐγὰς τοῦ 21ου αἰῶνος, ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὄρους καί ὁ κ. Βαρθολομαῖος, μετέρχονται μεθόδους τοῦ Μεσαίωμος. Ἐστράφησαν ἐναντίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου λαμβάνοντες μέτρα ἀποκλεισμοῦ αὐτῆς βαθμιαίως ἐντεινόμενα. Καί ἐνῶ ὑποτίθεται ὅτι πνέει ὁ ἀήρ τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως εἰς ὅλον τόν πολιτισμένον κόσμον, οἱ ρασοφόροι τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἐπιχειροῦν νά καταστήσουν τόν Ἑλλαδικόν χώρον ὡς τήν μοναδικήν παραφωνίαν καί ἐπιζητοῦν νά ἐκδιᾶσουν τήν συνείδησιν τῶν ζηλωτῶν Πατέρων: «Ἡ θά συγκοινωνήσετε μεθ' ἡμῶν, ἡ ἀποκλεισμός» τό τελεσίγραφόν των.

Ὡς πρῶτον μέτρον ἔλαβον τήν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν διαμονητηρίων, ὥστε νά ἐμποδισθοῦν οἱ προσκυνηταί, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νά ἐπισκεφθοῦν τήν ὡς ἄνω Ἱ. Μονήν νά ἐπιτύχουν τόν σκοπόν των. Ὡς δεύτερον μέτρον ἀπειλοῦν νά παύσουν τήν ἀκτοπλοϊκὴν σύνδεσιν τῆς Μονῆς μετὰ τοῦ ὑπολοίπου κόσμου. Καί ταῦτα πάντα, διότι δέν ἐπιθυμοῦν νά καταπατήσουν τήν συνείδησιν των καί νά συγκοινωνήσουν μέ τήν αἵρεσιν τοῦ Οἴκου μενισμοῦ.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἐξέδωσε τήν ἀκόλουθον Ἐγκύκλιον πρὸς τό κλῆρον καί τόν λαόν Αὐτῆς σχετικῶς μέ τό ζήτημα:

ΑΘΗΝΑΙ 17/30-7-2001

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 23

Παντί τῷ πληρώματι
τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Ἐἶπεν ὁ Κύριος: «Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ἡμᾶς διώξουσι» (Ἰωάνν. ΙΕ' 20) καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται» (Β' Τιμ. Γ' 12).

Ὁ ἀντικείμενος ἡμῖν διάβολος οὐ παύεται ἀντιμαχόμενος τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ διὰ τῶν ὀργάνων του. Ἐκεῖ δέ ὅπου ἔχει ἐπικεντρώσει τό μένος του, εἶναι τό ἐπίλεκτον τάγμα τῆς Ἐκκλησίας, τό τάγμα τῶν Μοναχῶν. Βάλλει, λοιπόν, κατὰ τοῦ κέντρου τοῦ Ἑλληνορθοδόξου μοναχισμοῦ, ἥτοι τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἀντιμάχεται τούς ζηλωτάς Ἀγιορείτας Πατέρας, διότι διὰ τοῦ παραδείγματος καί τῆς διδαχῆς των, οἱ εὐσεβεῖς προσκυνηταί τοῦ

Ἀγιωνύμου ὅρους τοῦ ᾠθωνος προτρέπονται νά ἀντιταχθοῦν εἰς τήν λαίλαπα τοῦ οἰκουμενισμοῦ - νεοημερολογισμοῦ καί νά συνταχθοῦν εἰς τήν θείαν παρεμβολήν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου φλογιζόμενος ὁ ἐχθρός τῆς Πίστεως, προκειμένου νά ἀναγκαιώσει τήν δράσιν τῶν ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν, ἰδία δέ τῶν Πατέρων τῆς παλαιφάτου αὐτοκρατορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου, εἰσῆλθεν εἰς τήν καρδίαν Ἀγιορειτῶν - φεῦ - Μοναχῶν, ἀναξίων τῆς κλήσεώς των, ἐκ τῶν κλινόντων γόνου τῷ Βάαλ τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Τοιοῦτοι μνημονευταί Ἀγιορεῖται, τυφλωθέντες ἀπό τήν λάμψιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀργυρίων, ἔχοντες δέ ἅμα καί τόν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, μετέτρεψαν ἑαυτούς εἰς Ἱεράν Ἐξέτασιν, (κατά τά παπικά πρότυπα τῶν χρηματοδοτῶν αὐτῶν) καί ἤρχισαν τάς διώξεις. Ἔλαβον σειράν μέτρων ἀποκλεισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τήν παρεμπόδισιν τῶν προσκυνητῶν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, ἐνῶ ἐπέδωσαν ἅμα καί τελεσίγραφον πρὸς τοὺς Ἐσφιγμένους Πατέρας διὰ νά συμμορφωθοῦν πρὸς τάς παρανόμους ἀποφάσεις των καί συσχηματισθοῦν μέτ' αὐτῶν· κατὰ τό γεγραμμένον: «ἐνεδρεύσωμεν τόν δίκαιον ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι καί ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν... ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν· βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καί βλεπόμενος...» (Σ. Σολ. Β' 12).

Εἶναι ἤδη γνωστά εἰς ὑμᾶς τά γεγονότα κατὰ τά ὁποῖα μέλη κυρίως τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καί εὐλαβεῖς προσκυνηταί ἐκ τοῦ νέου ἡμερολογίου θέλοντες νά ἐπισκεφθοῦν τήν Ἱεράν Μονήν Ἐσφιγμένου, παρημποδίσθησαν ἀπό τάς ἀρχάς. Ἀπλῶς καί μόνον ὅτι ὁ προορισμός των ἦτο ἡ Ἱερά Μονή Ἐσφιγμένου ἦτο ἀρκετόν ὥστε νά χαρακτηρισθοῦν ἅπαντες ὡς «παλαιοημερολογῖται» καί νά ἀπαγορευθῇ τεχνήντως εἰς αὐτούς ἡ εἴσοδος εἰς τό Ἅγιον Ὅρος διὰ τῆς μὴ ἐκδόσεως διαμονητηρίων εἰς αὐτούς. Πρόκειται διὰ πρωτοφανοῦς ἀποπειράς καθιερώσεως ἀπαρადέκτων θρησκευτικῶν διακρίσεων εἰς βάρος Ἑλλήνων πολιτῶν, λόγῳ τοῦ ὅτι τυγχάνει νά θρησκεύουν ὡς Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, δηλαδή νά ἐμμένουν εἰς τήν ἀπαρέγκλιτον τήρησιν τῶν πατρῶων παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας!

Συμφώνως πρὸς πληροφορίας τάς ὁποίας ἔχομεν, ἡ Ἱερά Κοινότητα προτίθεται νά ἐντείνῃ τά μέτρα ἀποκλεισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου. Παρ' ὅτι ἡ Ἱερά αὕτη Μονή (ὡς καί οἱ λοιποὶ ζηλωταί Ἀγιορεῖται) δέν εὐρίσκεται ὑπὸ τήν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ὡς ἀγιορειτική, διατηρεῖ μέτ' αὐτῆς ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν, εἰς τά πλαίσια τοῦ κοινοῦ ἡμῶν ὁμολογιακοῦ ἀγῶνος. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Ἱερά Σύνοδος καθιστᾷ σαφές ὅτι ὁ καθ' οἰονδήποτε τρόπον διωγμός τῶν ζηλωτῶν προσιωνίζει καί διωγμόν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. μέ ἀπροβλέπτους συνεπείας. Διὰ τόν λόγον τοῦτον ἤδη προέβη εἰς ὅλα τά ἀπαραίτητα διαβήματα διαμαρτυρίας πρὸς τοὺς ἀρμοδίους, διότι πρόκειται περὶ βαναύσου προσβολῆς τῆς θρησκευτικῆς μας ἐλευθερίας καί ἐξαναγκασμοῦ τῆς συνειδήσεως καί γενικώτερον περὶ καταπατήσεως στοιχειωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων μας.

Ὅθεν ἐφιστῶμεν τήν προσοχήν εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν, ὅπως ἐντείνετε τήν προσωπικήν σας προσπάθειαν διὰ συντόνου προσευχῆς καί σχετικῶν ἐνεργειῶν. Πρωτί-

στως δέ, μένοντες σταθεροὶ εἰς τήν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, ὅπως ἐν ἀγάπῃ ἀληθεύοντες ἐφελκώσωμεν τήν χάριν καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Προσέτι δέ νά εἴμεθα ἅπαντες ἐν ἐτοιμότητι διὰ τό ἐνδεχόμενον ἐφαρμογῆς ἐπεκτατικοῦ σχεδίου κατὰ τῶν σταθερῶς ὁμολογούντων τήν ἀλήθειαν Γ.Ο.Χ. ὑπὸ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων.

Τέχνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ. «Εἰ ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν», καί «μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ὁ ἐν τῷ κόσμῳ». (Α' Ἰωάν. Δ' 4).

Διὰ τήν Ἱεράν Σύνοδον
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ο Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Β'

Πέραν τούτου προέβη εἰς τήν ὑποβολήν τοῦ ἀκούουθου ὑπομνήματος διαμαρτυρίας εἰς τήν πολιτικὴν καί πολιτικὴν ἡγεσίαν τῆς χώρας, διαμαρτυρομένη διὰ τήν καταπάτησιν τῶν θρησκευτικῶν μας ἐλευθεριῶν καί τήν προσπάθειαν ἐπιβολῆς διακρίσεων εἰς φιλησύχους καί νομοταγεῖς Ἑλλήνας πολίτας.

ΑΘΗΝΑΙ 22 Αὐγούστου 2001

Πρὸς τόν ἀξιότιμον
Ὑπουργόν τῶν Ἐξωτερικῶν
τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
κ.κ. Γεώργιον Παπανδρέου
ΑΘΗΝΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ - ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Κοινοποιεῖται: Ἐξοχώτατον Πρόεδρον
τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.
Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.
Ἱεράν Κοινότητα Ἀγίου Ὁρους ᾠθω.
Διοικητὴν Ἀγίου Ὁρους ᾠθω.

Κύριε Ὑπουργέ

Ὡς γνωστόν, τό Ἅγιον Ὅρος ᾠθω, μετὰ τῶν εἰκοσι Ἱερῶν αὐτοῦ Μονῶν, Σκητῶν καί διαφόρων Κελλίων ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τά ἱερώτερα προσκυνήματα τῆς Χριστιανωσύνης.

Ἡ ἐλεύθερη μετάβασις στό Ἅγιον Ὅρος γιὰ προσκυνηματικούς λόγους, σ' ὁποιοδήποτε πληρεῖ τίς νόμιμες προϋποθέσεις ἦταν καί εἶναι ἀνέκαθεν δικαίωμα συνταγματικῶς κατοχυρωμένο καί ἀναφαίρετο.

Τό ἴδιο ἀναφαίρετο καί ἀποκλειστικὸ δικαίωμα εἶναι καί κάθε προσκυνητοῦ νά ἐπιλέξῃ τήν Ἱ. Μονή, ἢ Σκήτη, ἢ Κελλίον πού θέλει νά ἐπισκεφθῇ, γιὰ νά προσκυνήσῃ καί ὠφελῇ πνευματικά.

Ὅλ' αὐτά, μέχρι πρό τινός λειτουργοῦσαν νόμιμα, μέσα στό πλαίσιο τῶν ρυθμιστικῶν διατάξεων πού κανόνιζαν τόν ἡμερήσιο ἀριθμὸ ἐπισκεπτῶν, καί τό δικαίωμα κάθε Ἱ. Μονῆς νά δέχεται μεγαλύτερο ἢ μικρότερο ἀριθμὸ προσκυνητῶν μέ τήν ἐκδοσὴ εἰδικῶν διαμονητηρίων ἢ σχετικῶν προσκλήσεων καί τήν χορήγησιν σέ κάθε Ἱ. Μονή, Σκήτη ἢ Κελλίον ἱκανοῦ ἀριθμοῦ τιμητικῶν διαμονητηρίων (τιμῆς ἕνεκεν).

Δυστυχώς, τό μέχρι πρό τινός ισχύον νόμιμον καθεστώς ΑΝΕΤΡΑΠΗ κατά τρόπον αὐθαίρετον, ἀντισυνταγματικόν καί κατά παράβασιν κάθε ἔννοιας δικαίου καί δημοκρατικῆς νομιμότητος, ἀφοῦ ἐδῶ κι ἓνα μήνα περίπου, ὁ προσκυνητής μπορεῖ νά ἐπισκεφθῇ ὅπως καί πρὶν ὅλες τίς Ἱ. Μονές κ.λ.π. προσκυνητάματα τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἐκτός ἀπό τήν Ἱ.Μ. Ἑσφιγμένου.

Τέτοια κατάφωρη καταπάτηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί τέτοιον στραγγαλισμό τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως πιστεύαμε πῶς δέν θά ξαναζούσαμε στήν Πατρίδα μας.

Κι ὅμως, κάποιοι ἀπεφάσισαν ἔτσι ξαφνικά καί ἀνεξήγητα νά μᾶς ξαναγυρίσουν πίσω, σέ πολύ σκοτεινά χρόνια, ὅταν τήν ἴδια στιγμή γιά τήν ἀκώλυτη ἄσκηση τῶν θρησκευτικῶν δικαιωμάτων καί τῆς τελευταίας μειονότητος πού φιλοξενεῖται στόν τόπο μας, τοὺς παρέχεται κάθε συμπαράσταση καί νομική προστασία.

Ὅλ' αὐτά εἶναι ἀδιανόητα καί ἀντιφατικά διότι ἡ Ἱ.Μ. Ἑσφιγμένου εἶναι ἀναπόσπαστο μέλος τῶν εἴκοσι Ἱ. Μονῶν καί συστατικό στοιχεῖο τῆς ὑπαρξῆς καί τῆς νομικῆς ὀντότητος τοῦ Ἀγίου Ὁρους, κατά τό ἄρθρο 1 ἐδ. α & β τοῦ ΚΧΑΟ Ἀθῶ.

Γι' αὐτό ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΘΑ ἐντόνως καί ζητοῦμε τήν ἄμεση παρέμβασή σας, ἀξιότιμε κ. Ὑπουργέ, πρὸς τήν Ἱ. Κοινότητα Ἀγίου Ὁρους Ἀθῶ, γιά τήν ἐπαναφορά τῆς διασαλευθείσης τάξεως καί γιά νά σταματήσῃ πάραυτα ἡ κατάφωρη αὐτὴ ἀδικία καί ὁ παράνομος διαχωρισμός τῆς Ἱ.Μ. Ἑσφιγμένου ἀπὸ τό ἐνιαῖο σῶμα τῶν 20 Ἱ. Μονῶν, ὡς πρὸς τήν χορήγηση διαμονητηρίων καί προσκλήσεων.

Κύριε Ὑπουργέ

Θέλουμε νά ἐλπίζουμε ὅτι θά ἐπανέλθῃ τό φυγαδευθέν πνεῦμα τῆς Εὐαγγελικῆς ἀγάπης ἀπὸ τῶν ἐπιβουλῶν τοῦ κυριαρχήσαντος ἀντιχριστιανικοῦ πνεύματος καί θά ἐπανέλθῃ ἡ τόσο βάνουσα διασαλευθεῖσα προηγουμένη νόμιμη κατάσταση.

Διὰ τήν Ἱεράν Σύνοδον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Εἰς τό ἀνωτέρω Ὑπόμνημα ὁ μόνος ὁ ὁποῖος εὐηρεστήθη νά μᾶς ἀπαντήσῃ ἦτο ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὁ ὁποῖος μᾶς ἀπάντησε ὡς ἔπεται, ἐνῶ τό ΔΗΚΚΙ μᾶς ἐκοινοποίησεν ὅτι διεβίβασεν τό αἷτημά μας εἰς τόν Ὑπουργόν Ἐξωτερικῶν.

Πρός

Τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας

Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Κάνιγγος 32

106 82 Ἀθήνα

Ἀθήνα, 4 Σεπτεμβρίου 2001

Σεβασμιώτατε,

Ἀτυχῶς δέν εἶμαι σέ θέση νά παρέμβω στό θέμα τῶν ἐπισκέψεων πρὸς τήν Ἱ. Μονήν Ἑσφιγμένου λόγω τοῦ αὐτοδιοικητοῦ τοῦ Ἀγίου Ὁρους.

Ὁ Διοικητής τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἐλπίζω ὅτι μπορεῖ νά δώσει συγκεκριμένη ἀπάντηση στό θέμα πού ἀνέκυψε.

Μέ ἀγάπη

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μαζικοί φορεῖς ἐκ τοῦ θρησκευομένου κόσμου ἤδη συλλέγουν ὑπογραφάς διαμαρτυρίας διὰ τό ἀπαράδεκτον τοῦτο γεγονός ἀπευθυνόμενοι πρὸς τό ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν πρὸς παῦσιν τῶν διακρίσεων.

«Διαβάς εἰς Βραζιλίαν βοήθησον ἡμῖν»

Τόν παρελθόντα Ἰούνιον, εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς ἔφθασε τό μήνυμα: «Διαβάς εἰς Βραζιλίαν βοήθησον ἡμῖν». Ἐκ τῆς πόλεως Recife μία μικρή κοινότης Ἑλλήνων ἀλλά καί Βραζιλιανῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐκάλουν εἰς βοήθειαν διὰ τήν ἀνασύστασιν τῆς ἐνορίας των.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητρ/της Ἀμερικῆς κ. Παῦλος ἀπέστειλεν εἰς Βραζιλίαν ἐπιτροπήν διὰ νά ἐρευνήσῃ τήν κατάστασιν. Ἡ ἀποστολή ἀπετελεῖτο ἀπὸ τόν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλον καί τόν αἰδεσιμώτατον π. Θεόδωρον Γιαννακόπουλον. Ἡ ἀποστολή διεγνώσε τήν ὑπαρξίν γονίμου ἐδάφους διὰ τήν ἵδρυσιν ἱεραποστολῆς εἰς Βραζιλίαν.

Ἡ μικρά αὐτή κοινότης ἦτο συνδεδεμένη μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Γαβριήλ Λισσαβώνας Πορτογαλίας μέχρι τήν ὑπαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τήν κρατοῦσα Ἐκκλησίαν τῆς Πολωνίας, ὅποταν ἐγκατέλειπεν τὰς τάξεις τῶν Γ.Ο.Χ. Ἐκτοτε οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀποδιωργανώθησαν καί ἀνεξήτουν τρόπον διὰ σταθοῦν καί πάλιν εἰς τήν Γνησίαν Ὁρθοδοξίαν.

Ὁ Θεοφιλέστατος, τῇ βοηθείᾳ τῶν ἐντοπίων, συνέστησεν ἓν μικρόν παρεκκλήσιον καί ἐτέλεσε τήν θείαν λειτουργίαν διὰ τοὺς ἐπὶ πολλά ἔτη ἀλειουργήτους πιστοῦς. Ἡ ἱερά Μητρόπολις κατευθύνει τὰς προσπάθειάς της διὰ τήν κατάρτισιν καί χειροτονίαν ἐνός μονίμου ἱερέως, ὁ ὁποῖος θά ἀνασυγκροτήσῃ καί ἀναπτύξῃ τήν ἐνορίαν.

ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΜΑΚΑΡΙΑ

Τὴν 25ην Μαΐου, ἐξεδήμησεν πρὸς Κύριον ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἀθικίων Κορινθίας, Γερόντισσα Μακαρία Φιλάνδρα. Ἡ ἐκδημήσασα εἶχε γεννηθεῖ τὸ 1919 εἰς τὰ Βίλια τῆς Δυτικῆς Ἀττικῆς ἀπὸ εὐσεβεῖς γονεῖς. Συνεδέθη πνευματικῶς μετὰ τοῦ Γέροντος Μωϋσέως Μοναχοῦ καὶ τοῦ (τότε) Ἱερομονάχου Καλλίστου (μετέπειτα Μητροπολίτου Κορινθίας) καὶ ἀπὸ τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς ἠκολούθησε τὸν Μοναχικὸν βίον. Κατέστη ἡγουμένη τῆς ἀδελφότητος τῶν Ἀγίων Ταξιαρχῶν. Ἐποίμανε τὴν πολυπληθεῖ ἀδελφότητα τῆς Μονῆς μετὰ συνέσεως. Τὸ τελευταῖον 1,5 ἔτος ἦτο κατάκοιτη λόγω ἀσθενείας.

Εἰς τὴν ἐξόδιον ἀκολουθίαν παρέστησαν οἱ Ἀρχιερεῖς: Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος καὶ Βρεσθῆνης κ. Θεοδόσιος, ἱερεῖς ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου καὶ ἀντιπροσωπεῖαι ἐκ τῶν Μοναστικῶν ἀδελφοτήτων τῆς περιοχῆς.

Μετὰ τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τῆς Μακαριστῆς Γεροντίσσης Μακαρίας, ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος ἡ ἐκλογή τῆς νέας Ἠγουμένης. Ἐξελέγη ἡ Μοναχὴ Μυροφόρα.

ΔΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΜΥΡΟΝ

Εἰς τοὺς δωρητάς διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Ἀγίου Μύρου κατάλογος τῶν ὁποίων ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος, συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ κάτωθι:

Ἱ. Μονὴ Ἀγίων Πατέρων Χίου	100.000
Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Κων/νου Χίου	400.000
Τζωάννης Ἀπόστολος*	100.000

* Κατὰ λάθος, ἡ δωρεὰ τοῦ κ. Τζωάννου κατεχωρήθη εἰς τὸ προηγούμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγ. Γεωργίου Θρακομακεδόνων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ διεύθυνσις τῶν γραφείων τῆς Ἱ. Συνόδου ζητεῖ ἐθελοντάς ἐκ τῶν πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ νὰ βοηθήσουν τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἱ. Συνόδου εἰς τοὺς κάτωθι τομεῖς. α) Πληκτρολόγησιν κειμένων (ἀναγκαῖα γνῶσις «τυφλοῦ συστήματος» καὶ κατοχὴ Προσωπικοῦ Ὑπολογιστοῦ). β) Μεταφράσεις κειμένων ἀπὸ / πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προσφέρουν τὴν ἐθελοντικὴν των ἐργασίαν (διὰ κατ' οἶκον ἀπασχολήσεως εἰς τὸν ἐλεύθερον χρόνον των) καλοῦνται νὰ ἀποταθοῦν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱ.Σ. (τηλ. 38.28.280).

Θεολογικός «τσαρλατανισμός»!*

Β'

Τοῦ Σεβ. Ἀρχαίας κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

II. ΑΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΟΙ «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ» ΤΟΥ κ. ΓΚΟΥΤΖΙΔΗ*

1. Ὁ κ. ΕΛ. ΓΚΟΥΤΖΙΔΗΣ γράφει στό δημοσίευσμά του («Ὁρθόδοξη Πνοή» Φεβρ. 2001) τά ἑξῆς:

«Ἐπιλέξαμε νά ἀπαντήσωμεν καί νά ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ γνωστή διατύπωσίς μας, ἡ ὁποία ἐκηρύχθη καί κατεκρίθη ὡς δῆθεν «ἀμαρτυρος» Ἀγιογραφικῶς καί Πατερικῶς, καί ὡς «καινοτομία» καί ἡ ὁποία δῆθεν προσκρούει (!) εἰς τήν Ὁρθόδοξον Παράδοσιν καί τό Τριαδολογικόν Δόγμα, δέν εἶναι ἀληθῆ. Ὑπενθυμίζω πάλιν τήν ἐπίμαχον διατύπωσίν μας: «Δέν θά ὁμιλήσω σήμερα διά τήν πρώτην, ἄναρχον, αἰωνίαν καί ἀόρατον Ἐκκλησίαν, διότι αὕτη εἶναι ἡ τελεία κοινωνία τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἡ πλήρης καί τελεία κοινωνία καί ἀδιαίρετος ἐνότης τῶν τριῶν θείων Προσώπων, τοῦ ΕΝΟΣ Θεοῦ».

Δηλαδή, ἀπό τίς ἑξῆ κακοδοξίες, γιά τίς ὁποῖες τόν κατηγορήσαμε ἐμεῖς («Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» Σεπτ.-Ὀκτ. 1999), ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης ὑπόσχεται ν' ἀπαντήσει μόνο σέ... μία! Πάλι καλά!

2. ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΕΝΟ πιο πάνω κείμενο φαίνεται ξεκάθαρα, ὅπως ἔχει ἤδη τονισθῇ σέ προηγούμενα ἄρθρα μας, ὅτι ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης πιστεύει: α) στήν ὑπαρξή ΠΡΩΤΗΣ Ἐκκλησίας πράγμα πού σημαίνει ὅτι δέχεται καί ΑΛΛΗ, ἢ καί ΑΛΛΕΣ ἀκόμη Ἐκκλησίες. β) Ἡ πρώτη αὕτη Ἐκκλησία, κατά τόν κ. Ἐλ. Γκουτζίδη, εἶναι ΑΝΑΡΧΗ. γ) Εἶναι δέ αὕτη «ἡ τελεία κοινωνία τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι ἡ πλήρης καί τελεία κοινωνία καί ἀδιαίρετη ἐνότης τῶν τριῶν θείων προσώπων τοῦ ΕΝΟΣ Θεοῦ»!

Ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ παραπάνω «θεωρίες» του μαρτυροῦνται ἀπό τήν Ἁγία Γραφή. Θά περίμενε κανεῖς νά ἐπικαλεσθῇ τά ὑποτιθέμενα αὐτά σχετικά ἀγιογραφικά χωρία. Ὅμως αὐτό δέν τό κάνει. Δέν παρουσιάζει τέτοια χωρία. Κι' αὐτό, γιατί τέτοια χωρία δέν ὑπάρχουν. Ἀπεναντίας, παραθέτει ἕνα ἄσχετο χωρίο, κι' αὐτό κολοβωμένο, προφανῶς γιά νά μπερδέψει τά πράγματα. Γιά νά συσκοτίσει τήν ἀλήθεια! Κι' εἶναι ἄσχετο αὐτό τό χωρίο, γιατί δέν μιλάει οὔτε γιά ΑΝΑΡΧΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, οὔτε γιά Ἐκκλησία τῆς ΑΓΙΑΣ

ΤΡΙΑΔΟΣ, οὔτε γιά καμιά ἄλλη ἀπό τίς κακοδοξίες πού διδάσκει ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης.

Τό χωρίο αὐτό εἶναι τό ἀκόλουθο. Εἶναι ἀπό τήν ἀρχιερατική προσευχή τοῦ Κυρίου, στόν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ, λίγο πρὶν τόν σταυρικό θάνατό Του:

«οὐ περί τούτων δέ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλά καί περί τῶν πιστευόντων διά τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σύ, Πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ γὰρ ἐν σοί, ἵνα καί αὐτοὶ ἐν ᾧσιν» (Ἰω. 17, 20-21).

Ἀπό τό χωρίο αὐτό, στό τέλος του, στή φράση «ἵνα καί αὐτοὶ ἐν ᾧσι», ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης παραλείπει δύο λέξεις κλειδί, καίριας σημασίας, ὅπως θά δοῦμε πιο κάτω. Τίς λέξεις «ἐν ἡμῖν», ὅποτε ἡ ὀρθή φράση εἶναι «ἵνα καί αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν»!

Τά λόγια αὐτά τοῦ Κυρίου, ὅπως ὅλα ἄλλωστε, εἶναι πάρα πολύ σημαντικά. Ἑρμηνευόμενα ὀρθά, εἶναι τό θεμέλιο τῆς Ὁρθοδοξίας. Παρερμηνευόμενα καί παρεξηγούμενα, εἶναι τό θεμέλιο τῆς κακοδοξίας, καί προπαντός τῆς πλάνης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, πού ἀποτελεῖ τήν παναίρεση τῆς ἐποχῆς μας. Ἀλλωστε, οἱ αἵρεσιάρχες κι' οἱ λοιποὶ αἵρετικοὶ ὄλων τῶν ἐποχῶν προσπαθοῦν πάνω στήν Ἁγία Γραφή νά στηρίζουν τίς κακοδοξίες τους, μέ τίς διαστρεφές, καί νοθεῖες τῆς, ἢ, ἀκόμη καί τήν ἀποσπασματική χρήση τῶν χωρίων τῆς πού κάνουν.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες, γιά νά τονίσουν τήν ἀλήθεια αὐτή, κάνουν μιά εὐστοχη παρομοίωση. Οἱ αἵρετικοί, λένε, κάνουν μέ τά λόγια τοῦ Θεοῦ, αὐτό πού θά ἔκανε ἕνας ἄνθρωπος ἂν πάρει κι' ἀφαίρῃ ἀπό μιά ψηφιδωτή εἰκόνα τοῦ βασιλιᾶ τίς ψηφίδες καί μ' αὐτές φτιάξει μιά ἄλλη εἰκόνα ἐνός σκύλου κι' ὕστερα λέει, ὅτι αὕτη εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ βασιλιά! Ὁ ἅγιος Νεῖλος γράφει: «ὅν τρόπον εἴ τις βασιλέως εἰκόνας, καλῶς κατασκευασμένης... μετενέγκῃ τὰς ψηφίδας... καί μεθαρμόσαι, καί ποιήσειεν ἐξ αὐτῶν μορφήν κυνός... καί λέγοι ταύτην εἶναι τήν τοῦ βασιλέως... τόν αὐτόν τρόπον καί οἱ αἵρεσιάρχαι... ἐφαρμόζειν βιάζονται τοῖς ἑαυτῶν μύθοις τά λόγια τοῦ Θεοῦ» (P.G. 79, 173 B).

Αὐτό ἀκριβῶς κάνει κι ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης, ὅπως θά ποῦμε στή συνέχεια. Ἄς δοῦμε ὅμως, προηγουμένως ποιά εἶναι ἡ ὀρθή ἐρμηνεία τῶν λόγων αὐτῶν τοῦ Κυρίου καί ποιά ἡ παρερμηνεία τους.

3. ΠΑΡΑΘΕΤΟΥΜΕ ὁλόκληρο τό σχετικό ἀπόσπασμα ἀπό τήν Ἀρχιερατική προσευχή τοῦ Κυρίου, πού ἀναφέρεται στό θέμα τῆς ἐνότητος τῆς Ἁγίας Τριάδος μέ τούς Ἀποστόλους καί τούς πιστούς:

«Οὐ περί τούτων δέ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλά καί περί τῶν πιστευόν-

* Τό προηγούμενο ἄρθρο μας δημοσιεύθηκε στήν «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» τεύχ. 909, μηνός Μαρτίου - Ἀπριλίου 2001.

ντων διά τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ᾧ, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ γὰρ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧ, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ μέ ἀπέστειλεις. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκάς μοι, ἵνα ᾧ ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν. Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σύ ἐν ἐμοί, ἵνα ᾧ τετελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ μέ ἀπέστειλεις καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμέ ἡγάπησας. Πάτερ, οὐς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμί ἐγὼ καὶ ἐκεῖνοι ᾧ μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου» (Ἰω. 17, 20-24).

Παραθέτουμε καὶ σχετική μετάφραση τοῦ ἀνωτέρω κειμένου γιὰ νὰ γίνῃ πιὸ κατανοητὸ ἀπ' ὅλους:

«Δέν σέ παρακαλῶ μόνον γι' αὐτοὺς (= τοὺς ἔνδεκα μαθητές), ἀλλὰ καὶ γιὰ κείνους πού θά πιστεύσουν μέ τό κήρυγμά τους σέ μένα, γιὰ νὰ εἶναι ὅλοι ἕνα, ὅπως σύ, πάτερ, εἶσαι «ἐν ἐμοί» (= μέσα μου) καὶ ἐγὼ «ἐν σοί» (= μέσα σου), νὰ εἶναι κι' αὐτοὶ «ἐν ἡμῖν» (= μέσα μας) ἕνα, γιὰ νὰ πιστέψῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ μ' ἔστειλεις. Ἐγὼ τὴν δόξα πού μοῦ ἔδωκες, τοὺς τὴν ἔδωσα, γιὰ νὰ εἶναι ἕνα, ὅπως κι' ἐμεῖς εἴμαστε ἕνα. Ἐγὼ εἶμαι «ἐν αὐτοῖς» (= μέσα τους) καὶ σύ «ἐν ἐμοί» (= μέσα μου) γιὰ νὰ τελειοποιηθοῦν γενόμενοι ἕνα γιὰ νὰ γνωρίσει ὁ κόσμος ὅτι σύ μέ ἔστειλεις κι' ὅτι τοὺς ἀγάπησες, ὅπως ἀγάπησες ἐμένα. Θέλω, πάτερ μου, ὅπου εἶμαι ἐγὼ νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνοι μαζί μου γιὰ νὰ βλέπουν τὴν δόξα μου, πού μοῦ ἔδωσες, ἐπειδὴ μέ ἀγάπησες προτοῦ δημιουργηθῇ ὁ κόσμος».

Οἱ Πατέρες ἀπλανῶς ἐξηγώντας τά λόγια αὐτά τοῦ Κυρίου, διδάσκουν ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀξιοθῇ νὰ ἐπιτύχῃ τό «καθ' ὁμοίωσιν», δηλ. ὅταν φτάσῃ στή θέωση, ἐνώνεται μέ τόν Θεό. Ὁ ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης λέγει «ἡ θέωσις ἐστίν ἡ πρὸς Θεόν, ὡς ἐφικτόν, ἀφομοίωσις τε καὶ ἔνωσις» (P.G. 3. 376 A). Θέωση εἶναι τό νὰ ἀξιώνεται ὁ ἄνθρωπος νὰ βλέπῃ τὴν ἄκτιστη δόξα τοῦ Θεοῦ, δηλ. τὴν θεότητά Του. Αὐτό εἶναι ἡ «βασιλεία τῶν οὐρανῶν», πού θέλουμε ὅλοι ν' ἀξιοθούμε ν' ἀποκτήσουμε. Αὐτό, ὀφείλει ὁ κάθε πιστός, ἂν ἐπιθυμῇ τὴν σωτηρία του, νὰ τό πετύχῃ στήν παρούσα ζωὴ ἀκόμα. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει ὅτι εἶναι καλύτερα νὰ μὴν εἶχε γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος πού δέν βλέπῃ ἀπ' τὴν παρούσα ζωὴ τὴν ἄκτιστη δόξα τοῦ Κυρίου, δηλ. τὴν θεότητά του. Ὁ δὲ ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος συμπληρώνοντας λέγει νὰ μὴ ἀπατώμεθα, ἂν στήν παρούσα ζωὴ δέν δοῦμε τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ, μὴν ἐλπίζουμε ὅτι θά τὴν δοῦμε στήν μέλλουσα. Δηλ. δέν θά πᾶμε στόν παράδεισο, στή «βασιλεία τῶν Οὐρανῶν», πού εἶναι ἡ αἰώνια θέα τῆς ἄκτιστης δόξας τοῦ Θεοῦ!

4. Οἱ ΘΕΟΥΜΕΝΟΙ βλέπουν τὴν ἄκτιστη δόξα τοῦ Θεοῦ, ὡς «φῶς» καὶ «ζωή». Αὐτό εἶναι τό «ἄκτιστον φῶς». Κατά τὴν μέλλουσα κρίση καὶ οἱ ἀμετανόητοι θά δοῦν τὴν ἄκτιστη δόξα τοῦ Κυρίου, ὅμως ὅχι ὡς «φῶς» καὶ «ζωή», ἀλλὰ ὡς «πῦρ καταναλίσκον» (Ἑβρ. 16' 29). Κι' ὅχι μόνο αὐτό. Οἱ μὲν θεούμενοι ἔχουν «μέθεξη» ἀπὸ τώρα στήν ἄκτιστη δόξα τοῦ Θεοῦ, δηλ. ἐνώνονται μέ τό Θεό, ὅχι ὅμως κι' οἱ ἀμετανόητοι.

Ἡ ἔνωσή μας μέ τό Χριστό, γίνεται διά τῆς ἀνθρώπινης φύσεώς Του, πού ἔγινε ἡ γέφυρα ἔνωσης τοῦ κτιστοῦ μέ τό ἄκτιστο, μέ τὴν ἐνσάρκωσή του. Ἐκτοτε ὁ Κύριος, ὅταν ὁρᾶται ἀπ' τοὺς θεούμενους, ὁρᾶται ἐν σαρκί ἐν τῇ δόξῃ του καὶ οὐχὶ ἀσάρκως, ὅπως στήν Παλαιὰ Διαθήκη. Ὁ θεούμενος ἐνώνεται μέ τὴν ἀνθρώπινη φύση τοῦ Κυρίου. Γίνεται μέλος τοῦ σώματός Του. Δηλ. ὁ ἄνθρωπος, τό κατ' εἰκόνα», ἐνώνεται μέ τό Ἀρχέτυπον, πού εἶναι ἡ ἀνθρώπινη φύση τοῦ Κυρίου. Καὶ διά τῆς ἀνθρώπινης φύσεως τοῦ Κυρίου ἐνώνεται μέ τὴν ἁγία Τριάδα.

Ὁ ἅγιος Νικόδημος Ἀγιορείτης, ἀκολουθώντας τὸν Ἰωάννη Δαμασκηνό καὶ τὸν Γρηγόριο Παλαμὰ διδάσκει πὼς ὑπάρχουν τρεῖς τρόποι ἔνωσης καὶ κοινωνίας: α) Ἡ «κατ' οὐσίαν», β) ἡ «καθ' ὑπόστασιν», καὶ γ) ἡ «κατ' ἐνέργειαν». «Κατ' οὐσίαν» ἔνωση ὑφίσταται στήν Ἀγία Τριάδα, γιατί τά τρία πρόσωπα Αὐτῆς, χωρὶς νὰ εἶναι ποτέ διεσπασμένα καὶ ἀνεξάρτητα τό ἕνα ἀπὸ τό ἄλλο, εἶναι ἐνωμένα εἰς «ἐν», ἐπειδὴ ἔχουν τὴν αὐτὴ «οὐσία», τὴν ὁποία ὁ Πατέρας κοινοποιεῖ στόν Υἱό καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα. «Κατ' οὐσίαν» ἔνωση ὑπάρχει μόνο στόν Τριαδικό Θεό, κι' αὐτὴ εἶναι «φυσική» ἔνωση. Ἡ «καθ' ὑπόστασιν» ἔνωση ὑπάρχει μόνο στό Χριστό, στό πρόσωπο τοῦ ὁποίου ἐνώθηκε «ἀσυγχύτως, ἀδιαιρέτως, ἀτρέπτως κ.λπ.» ἡ θεία μέ τὴν ἀνθρώπινη φύση. Ἡ «κατ' ἐνέργειαν» ἔνωση συμβαίνει ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐνώνεται μέ τόν Θεό, ὅταν δηλ. ὁ ἄνθρωπος φθάνει στή θέωση ἢ «δοξασμό» κι' ἀποκτᾷ μέθεξη στήν θεία δόξα Του. Κι' ἡ ἔνωση αὐτὴ εἶναι «κατὰ χάριν».

5. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ εἶναι ἐνωμένος μέ τόν Πατέρα καὶ τό Ἅγιο Πνεῦμα «κατ' οὐσίαν», ὅπως εἴπαμε. Γι' αὐτό, ὅπως κι' ἄλλοτε γράψαμε («Ἐκκλησία ΓΟΧ Ἑλλάδος» Ἰαν. Φεβρ. 1999), δέν ἔχουμε στό Θεό ἔνωση τριῶν ἀνεξαρτήτων προσώπων ἢ ὑποστάσεων σ' ἕνα τέταρτο πρόσωπο. Τά δὲ πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος ἔχουν «κοινωνία» μεταξύ των, ὅχι ὡς ἰδιαίτερα «πρόσωπα», ὅπως συμβαίνει μέ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ κοινωνοῦν διά τῆς κοινῆς τους οὐσίας καὶ ἐνεργείας. Ὁ Πατέρας μένει στόν Υἱόν (Ἰω. 14' 10) κι' ὁ Υἱός στόν Πατέρα. Ὅταν οἱ μαθητές τοῦ Ἰωάννη Βαπτιστῆ ρώτησαν τόν Κύριο πού μένει, ὁ Κύριος τοὺς ἔδειξε τὴν διαμονή Του, κι' ὅπως λέει τό Εὐαγγέλιο «παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην» (Ἰω. 40). Δηλ. ὁ Κύριος τοὺς ἔδειχνε γιὰ μιὰ ὁλόκληρη μέρα τὴν διαμονή Του. Καὶ οἱ μὲν αἱρετικοὶ νομίζουν ὅτι τοὺς ἔδειξε τό σπίτι του τό ὁποῖο, ὑποστηρίζουν, ἦτο μιὰ «κατοικία, ἀπλή, λιτή, ἄνευ δαπανηροῦ στολισμοῦ, σκευῶν καὶ βιβλίων...»! Τί νὰ εἰπῇ κανεῖς!...

Ἐμεῖς ὅμως οἱ Ὁρθόδοξοι δεχόμεστε ὅτι οἱ μαθητές εἶχαν τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἐμπειρία δοξασμοῦ. Ὁ Χριστός τοὺς ἀπεκάλυψε τὴν ἄκτιστη θεία δόξα Του, τὴν θεότητά Του. Τοὺς ἔδειξε «ἐν ἑαυτῷ» τόν Πατέρα Του, στοὺς «κόλπους» τοῦ ὁποίου πάντοτε εὐρίσκεται (Ἰω. 18). Γι' αὐτό μάλιστα ὁ Θεός Πατήρ λέγει γιὰ τόν Υἱό Του «Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε» (Ψαλμ. Β' 7, Πράξ. 14' 33 καὶ Ἑβρ. Α' 5, Ε' 5). Τό χωρίο αὐτό εἶναι πάρα πολύ σπουδαῖο καὶ γι' αὐτό ἀπαντᾶται τρεῖς φο-

ρές στην Ἀγία Γραφή. Πρέπει νά προσεχθῇ ἰδιαίτερα ἡ ἀριστουργηματική διατύπωση τῆς προαιωνίου γεννήσεως τοῦ Κυρίου, πού ὁ Θεόπνευστος ψαλμωδός κάνει. Χρησιμοποιεῖ τό ρῆμα «γεγέννηκά σε» σέ χρόνο παρακείμενο, προσθέτοντας τό ἐπίρρημα «σήμερον», πού δημιουργεῖ φαινομενική ἀντίφαση, γιά νά προσδιορίσει τό παρόν καί παρελθόν τῆς γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἡ γέννησή Του ἀπό τούς κόλπους τοῦ Θεοῦ Πατρός εἶναι ἄχρονος. Αὐτό ἀποκαλύπτει τόν τρόπο ὑπάρξεώς Του καί σ' αὐτό συνίσταται τό ἰδιαίτερο πρόσωπο, ἡ ὑπόσταση τοῦ Κυρίου.

Στήν Ἀρχιερατική προσευχή Του ὁ Κύριος θέλει καί οἱ μαθητές Του κι' ὅσοι πιστεύσουν σ' Αὐτόν, ὁ καθένας τους νά μένει «ἐν ἡμῖν», δηλ. νά εἶναι «μέσα» στόν Τριαδικό Θεό (τό «ἐν ἡμῖν» αὐτό, παρέλειψε νά ἀναφέρει ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης στήν παράθεση τοῦ χωρίου τούτου, ὅπως τονίσαμε πιό πάνω). Κι' ὅπως τό ξμβρυο εἶναι «ένα» μέ τήν γαστέρα πού τό κυφορεῖ, ἔτσι κι' ὁ ἄνθρωπος, πού βλέπει τήν δόξα τοῦ Χριστοῦ καί ἐνώνεται μ' Αὐτόν, γίνεται, κατά χάρη, «ένα» μέ τόν Τριαδικό Θεό. Συνεπῶς, ὁ Κύριος στήν Ἀρχιερατική Προσευχή Του μιλάει γιά τήν «κατ' οὐσίαν» ἔνωση τῆς Ἀγίας Τριάδος καί τήν «κατ' ἐνέργειαν», ἡ «κατά χάριν» ἔνωση, τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, πού καθάρισε τόν ἑαυτό του (Ματθ. Ε' 8) κι' ἔφθασε στόν θεῖο φωτισμό καί δοξασμό, ἡ θέωση, ἡ ἔνωσή του μέ τόν Θεό, ὁπότε τότε κατοικεῖ μέσα του ὁ Θεός, ὅπως μαρτυροῦν πολλά χωρία τῆς Ἀγ. Γραφῆς (Λουκ. ΙΓ' 21, Ἑφ. Γ' 17, Ἰακ. Δ' 5, Β' Κορ. ΣΤ' 16, κ.λπ.).

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀξιώνεται νά ἐνωθῇ μέ τό Χριστό, τότε ὁ ἄνθρωπος γίνεται υἱός Του, γιατί γεννᾶται ἀπ' Αὐτόν. Αὐτήν τήν ἀναγκαιότητα τῆς γεννήσεως (ἡ, ἀνα-γεννήσεως) τοῦ ἀνθρώπου τονίζει πολλές φορές ἡ Ἀγία Γραφή. Ὁ Κύριος, ἀπαντώντας στόν Νικόδημο, πού μετέπειτα ἐκήδευσεν τό νεκρό σῶμα του, εἶπε:

«ἐάν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ἰω. 3,3).

Εἶναι δέ χαρακτηριστικός καί ὁ μεταξύ τους διάλογος, ὅταν ὁ Νικόδημος ρώτησε τόν Κύριο, πῶς μπορεῖ νά γεννηθῇ πάλι ἕνας γέρος ἄνθρωπος. Κι' ἡ ἀπάντηση τοῦ Κυρίου:

«Ἀμήν ἀμήν λέγω σοί, ἐάν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καί πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ἰω. 3,5).

Αὐτό σημαίνει, ὅτι γεννᾶται ὁ ἄνθρωπος μέ τό ἅγιο βάπτισμα καί μέ τήν ἀπόκτηση τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅταν ἀξιώνεται νά φθάσῃ στόν θεῖο φωτισμό ἡ τήν θέωση, δηλ. ὅταν ἀξιωθῇ ν' ἀποκτήσῃ ἔνοικον στήν καρδιά του τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὅπως προσευχόμαστε μέ τό «Βασιλεῦ Οὐράνιε» καί τό παρακαλοῦμε νά «σκηνώσῃ ἐν ἡμῖν».

Τότε ὁ ἄνθρωπος βλέπει τήν «βασιλεία τοῦ Θεοῦ» ἀπό τώρα καί γίνεται «ένα» μέ τόν Χριστό κατά τήν ἐπιθυμίαν Του «ἵνα πάντες ἐν ὧσιν» ἐν τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι.

Ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης δέν τό ἔχει σέ τίποτε νά δηλώσῃ αὐριο, ὅτι παραδέχεται κι' ὅλες αὐτές τίς παραπάνω διδασκαλίες τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀλλωστε, φόρο

δέν πρόκειται νά πληρώσει γιά ὅ,τι λέει. Τό πρόβλημα ὅμως εἶναι, ὅτι μέ τά ὅσα κακόβουλα μέχρι τώρα ἔχει ὑποστηρίξει καί τήν παρερμηνία τοῦ «ἵνα πάντες ἐν ὧσιν», ἀνατρέπει τό θεμέλιο τῆς Ὁρθοδοξίας, πού εἶναι ἡ ἐμπειρία τῆς θεώσεως, καί συνεπῶς ἀπορρίπτει ὅλα τ' ἀνωτέρω!

6. ΕΔΩ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ξεκάθαρα τό πόσο κακόδοξες εἶναι οἱ καινοφανεῖς «διδασκαλίες» αὐτές τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη. Εἶναι ἐπικίνδυνες γιά τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ἄλλωστε εἶναι ἐπικίνδυνη καί κάθε ἄλλη αἵρεση.

Ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης ἐξισώνει καί ταυτίζει τήν «κατ' οὐσίαν» ἡ «φυσική» ἔνωση τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἀγίας Τριάδος μέ τήν «κατ' ἐνέργειαν» ἡ «κατά χάρη» ἔνωση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό, ὁπότε ἕνα ἀπό τά δύο, πρέπει νά ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα οἱ διδασκαλίες του αὐτές. Ἡ, ἡ ἔνωση τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἀγίας Τριάδος εἶναι «κατ' ἐνέργειαν» ἡ, ἡ ἔνωση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό εἶναι «κατ' οὐσίαν», ἡ «φυσική»! Κι' ὅπως, καταλαβαίνει ὁ καθένας, καί τά δύο αὐτά ἐνδεχόμενα, εἶναι ἀδιανόητα καί βλασφημία κατά τοῦ Θεοῦ. Ἡ κοινωνία καί ἡ σχέση τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους εἶναι τελείως διάφορη ἀπό τήν κοινωνία καί τήν σχέση τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἀγίας Τριάδος!

Καί κάτι ἐπί πλέον. Σύμφωνα μέ τά ὅσα ὑποστηρίζει ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης, ὅπως ἀπό τό ἕνα μέρος τά τρία πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος ἀποτελοῦν τόν ἕνα Θεό, ἔτσι κι' ἀπό τό ἄλλο οἱ ἄνθρωποι πού πίστεψαν στό Χριστό μέ τήν ἔνωσή τους γίνονται «ἐν»! Ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης θά εἶχε ἀρκετά δίκιο νά σκέπτεται ἔτσι ἂν ὁ Κύριος δέν ἐξαρτοῦσε τήν ἐνότητα τῶν ἀνθρώπων ἀπό τίς δύο ἐκεῖνες λέξεις, τίς «ἐν ἡμῖν», πού παρέλειψε νά ἀναφέρει στήν ἐκ μέρους του παράθεση τοῦ ἀγιογραφικοῦ ἀποσπάσματος ἀπό τήν ἀρχιερατική προσευχή Του, ὅπως εἶπαμε πιό πάνω καί μᾶς ἀναγκάζει νά ὑποθέσουμε ὅτι σκόπιμα προέβη στή λαθροχειρία αὐτή τοῦ ἀγιογραφικοῦ κειμένου. Εἶναι κρίμα, πού ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης, προκειμένου νά δικαιώσῃ τόν ἑαυτό του, δέν σεβάστηκε οὔτε αὐτό τό κείμενο τῆς Ἀγίας Γραφῆς! Τό πλαστογράφησε, ὅπως κάνουν οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά!

Ὅσοι πιστεύουν στό Χριστό γίνονται «ἐν», μόνον ἐν Χριστῷ, μόνον ἐν τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι. Ἄν ὑπάρξῃ ἐνότητα ἀνθρώπων, χωρίς τήν Ἀγία Τριάδα, χωρίς τό «ἐν ἡμῖν», τότε ἡ ἐνότητα αὐτή δέν μπορεῖ ποτέ νά εἶναι τό ἕνα σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τό θεανθρώπινο καθίδρυμα τῆς Ἐκκλησίας. Θά εἶναι ἕνα ἀνθρώπινο κατασκευάσμα, μιά ψευδεκκλησία ἡ μιά παράταξη, τά μέλη τῆς ὁποίας ἀποκλείουν γιά τούς ἑαυτούς τους τήν σωτηρία.

7. Η ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΗ κι' ἡ παρερμηνεία τοῦ χωρίου αὐτοῦ τῆς Ἀρχιερατικῆς Προσευχῆς τοῦ Κυρίου ἀπό τούς μή Ὁρθόδοξους, ἀκόμη κι' ἀπό τόν κ. Ἑλ. Γκουτζίδη, ἔχει πολλές προεκτάσεις καί παραμέτρους.

Οἱ μή Ὁρθόδοξοι δέν ἔχουν ἰδέα περί τοῦ τί εἶναι ἡ θέωση ἡ «δοξασμός», πού ἐξηγήσαμε πιό πάνω. Δέν γνωρίζουν ὅτι ἡ «δόξα» τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἄκτιστη θεία

ἐνέργεια. Εἶναι ἡ θεότης πού εἶναι κοινή καί στά τρία πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος καί μέ τήν ὁποία, ζήτησε ὁ Κύριος, νά ἐνωθῇ σέ «ἕνα» μέ τόν Θεό ὁ κάθε ἀπόστολος κι' ὁ κάθε πιστός πού θά δεχθῇ τό κήρυγμά τους. Ἔχουμε δηλ. μία «κάθετη» ἔνωση τοῦ Θεοῦ μέ κάθε πιστό πού θά ἀξιωθῇ νά ἰδῇ τόν Θεό. Κι' αὐτό εἶναι ὁ προορισμός τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ μή Ὁρθόδοξοι, αὐτή τήν «κάθετη» ἔνωση δέν τήν βλέπουν. Δέχονται μία ἄλλη ἔνωση, «παράλληλη» πρὸς τήν «φυσική» ἔνωση τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Τονίζουν ὅτι «παράλληλα» πρὸς τήν Τριαδική ἐνότητα, πρέπει νά ὑφίσταται καί ἡ ἐνότης ὄλων τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν στό Θεό. Στηρίζουν τήν ἐνότητα αὐτή σέ διάφορες ἔννοιες, ὅπως τήν ἀγάπη, τήν ὁμόνοια, τήν εἰρήνη κ.λπ., πού πρέπει νά πρυτανεύει μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, ἄσχετα ἂν εἶναι αἰρετικοί, σχισματικοί ἢ Ὁρθόδοξοι. Θεωροῦν ὅλους αὐτούς, ὡς μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως βλέπει κανεῖς, ἐδῶ στηρίζεται ἡ αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Γιά μᾶς τοὺς Ὁρθόδοξους, προέχει ἡ ἐνότητα τοῦ κάθε πιστοῦ μέ τόν Χριστό, πού συντελεῖται, ὅπως πῶς πάνω ἐξηγήσαμε, μέ τήν θέωση κι ἔνωση του μέ τόν Θε-ἀνθρωπο Κύριό μας. Συνέπεια αὐτῆς τῆς καταστάσεως εἶναι ὅτι ὅσοι ἐνωθοῦν μ' αὐτόν τόν τρόπο μέ τόν Χριστό, θά εἶναι καί μεταξύ τους ἐνωμένοι. Ἐνωμένοι ὅμως, ἐν Χριστῷ. Κι' αὐτή εἶναι ἡ διαφορά μας μέ ὅσους παρερμηνεύουν τήν Ἀρχιερατική Προσευχή τοῦ Κυρίου. Γι' αὐτό βλέπει κανεῖς ὅσους δέχονται αὐτή τήν παρερμηνεία, νά καταλήγουν νά γίνονται κήρυκες οἰκουμενιστικῶν κηρυγμάτων, ὅπως θά δοῦμε πῶς κάτω.

8. ΜΟΛΟΝΟΤΙ κινδυνεύω νά κουράσω τόν ἀναγνώστη, ὅμως γιά νά μή θεωρηθῇ ὅτι αὐθαίρετῶ, παραθέτοντας τήν ὀρθή ἐρμηνεία τῆς Ἀρχιερατικῆς Προσευχῆς τοῦ Κυρίου περί τοῦ «ἵνα ὧσιν ἕν», εἶμαι ὑποχρεωμένος νά ἐπικαλεσθῶ τήν γνώμη ἐνός μεγάλου Πατέρα τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἁγίου Συμεών τοῦ Νέου Θεολόγου ὁ ὁποῖος λέει σχετικά:

«Τό ὅτι ὅλοι οἱ ἄγιοι, ὄντας μέλη τοῦ Χριστοῦ, καταλήγουν σ' ἕνα σῶμα. Αὐτοῦ, ἀλλά καί πρόκειται ἀκόμη τώρα νά γίνουν, θά προσπαθῶ νά τό ἀποδείξω ἀπ' τήν Ἀγία Γραφή. Καί πρῶτα - πρῶτα ἀκουσε τόν ἴδιο τόν Σωτήρα μας καί Θεό, πῶς ἐμφανίζει ἀδιάσπαστη καί ἀχώριστη τήν μαζί του ἔνωση, ὅταν λέει πρὸς τοὺς ἀποστόλους τοῦ Ἐγὼ εἶμαι μέσα στόν Πατέρα καί ὁ Πατέρας μέσα σέ μένα. Κι' ἐσεῖς εἰσθε μέσα σέ μένα κι' ἐγώ μέσα σέ σᾶς». Καί πάλι καί δέν παρακαλῶ μόνο γι' αὐτούς, ἀλλά καί γιά ὅλους αὐτούς πού πιστεύουν μέ τό λόγο τους σ' ἐμένα, ὥστε νά γίνουν ὅλοι ἕνα. Ἐπιθυμώντας νά διαπιστωθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐνώσεως, ἐπαναλαμβάνω τόν λόγο πού λέγει «ὅπως σύ Πάτερ εἶσαι μέσα σέ μένα, κι' ἐγώ μέσα σ' ἐσένα, ὥστε νά γίνουν κι' αὐτοί ἕνα μέσα σέ μᾶς. Καί διασαφηνίζοντας αὐτό συνεχίζει «κι' ἐγώ τήν δόξα πού μοῦ ἔδωσες, τήν ἔδωσα σ' αὐτούς γιά νά γίνουν ἕνα, ὅπως κι' ἐμεῖς εἴμαστε ἕνα: ἐγώ μέσα σ' αὐτούς καί σύ μέσα σέ μένα, γιά νά τελειωθοῦν σέ ἕνα».

Καί ἄλλοῦ πάλι γράφει ὁ ἅγιος Συμεών:

«Εἶναι φανερό ὅτι, ὅπως μένει ὁ Πατήρ μέσα στόν Υἱό Του καί ὁ Υἱός μένει μέσα στόν Πατρικό κόλπο κατὰ φύση, ἔτσι κι'

ἐκεῖνοι πού ἀναγεννήθηκαν μέ τό θεῖο Πνεῦμα καί ἐγιναν ἀδελφοί τοῦ Χριστοῦ καί Θεοῦ καί Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί θέσει θεοί, ἀνάλογα μέ τήν δωρεά Του, μένου μέσα στό Θεό καί ὁ Θεός μέσα σ' αὐτούς κατὰ χάρη».

Κι' ἄλλοῦ:

«Ἡ ἔνωση τοῦ Υἱοῦ πρὸς τόν Πατέρα εἶναι φυσική καί συναναρχος, ἐνῶ ἡ δική μας πρὸς τόν Υἱό ἐξαρτᾶται ἀπό ἐμᾶς καί τήν χάρη. Ὅμως ὅλοι εἴμαστε ἐνωμένοι σέ ἕνα κι' ἀχώριστοι μέ τό Θεό, ὅπως ὁ ἴδιος πάλι λέγει ἐγώ μέσα σ' αὐτούς καί σύ σέ μένα, γιά νά τελειωθοῦν σέ ἕνα».

Ἐπίσης, «δέν εἶναι ὅμως ἄλλος ὁ Θεός πού κατοικεῖ καί ἄλλο φῶς ἡ οἰκία του, ὅπως οὔτε ἄλλο εἶναι τό φῶς τῆς θεότητος καί ἄλλο ὁ Θεός. Ἀλλά ὁ ἴδιος εἶναι ἕνας, οἰκία καί ἔνοικος, ὅπως ὁ ἴδιος εἶναι φῶς καί θεός. Θεολογικῶς ὅμως, οἰκία καλεῖται καί ὁ Υἱός, ὅπως κι' ὁ Πατέρας». Διότι λέγει «ἐσύ, Πάτερ, ὑπάρχεις μέσα σέ μένα κι' ἐγώ μέσα σ' αὐτούς (Ἰω. 17,21, 23) κι' αὐτοί μέσα σέ μένα (Ἰω. 17,21) καί ἐγώ, Πάτερ, μέσα σέ σένα (Ἰω. 17,21) γιά νά εἴμαστε ἕνα» (Ἰω. 17,21).

9. ΕἶΔΑΜΕ πῶς πάνω ὅτι ἡ παρερμηνεία τοῦ χωρίου αὐτοῦ, τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη ὁδηγεῖ στόν Οἰκουμενισμό. Αὐτούς, λοιπόν, τοὺς Οἰκουμενιστές δογματολόγους ὁ, ὑποτίθεται ὀρθόδοξος θεολόγος, κ. Ἐλ. Γκουτζίδης ἐπικαλεῖται γιά τεκμηρίωση τῶν καινοφανῶν καί κακοδόξων διδασκαλιῶν του, ὅπως τοῦ Ἰω. Καρμίρη, στόν ὁποῖο μάλιστα ἀπονέμει εὔσημα, ὅταν γράφει γι' αὐτόν «ὁ καλῇ τῇ μνήμῃ», ὡσάν νά εἶναι δυνατὸν ποτέ νά ἐξυμνεῖται ἕνας κεκηρυγμένος οἰκουμενιστής. Αὐτό, βέβαια, τό κάνει, γιά νά μπορεῖ ὁ ἴδιος στή συνέχεια νά ἐπικαλεῖται τήν γνώμη του.

Γράφει, λοιπόν, ὁ ἐν λόγω δογματολόγος «Ὅπως λοιπόν ὑπάρχει εἷς Θεός - Πατήρ καί εἷς Χριστός καί ἕν Πνεῦμα ἅγιον, τοιοῦτοτρόπως δυνάμει τῆς ἐνότητος ταύτης καί ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία καί μοναδική καί ἡνωμένη ἐνώπιον τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, εἰς τό ὄνομα τοῦ ὁποῖου βαπτίζονται πάντα τά μέλη αὐτῆς, ἀποκτώντα οὕτω τήν δικαίωσιν ἐαυτῶν, **ἀνεξαρτήτως εἰς ποίαν ὁμολογίαν ἀνήκουσιν, ἐνούμενα μετὰ τοῦ Χριστοῦ καί μετ' ἀλλήλων εἰς ἕν σῶμα**, τό ὁποῖον δέν δύναται νά μερίζεται εἰς πλείονα σώματα» (Ι. Καρμίρη, Ἐκκλησιολογία, Ἀθῆναι 1973, σ. 241).

Καί ἄλλοῦ, γράφει ἐπίσης:

«Κατὰ τήν ἡμετέραν ταπεινὴν γνώμην, διαρκοῦντος τοῦ μεταξύ Ἀνατολῆς καί Δύσεως ἐκκλησιαστικοῦ σχίσματος, ὡς καί τῶν μετέπειτα ἀπὸ τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος νεωτέρων ἐκκλησιαστικῶν σχισμάτων, δέν δύναται νά συγκροτήσουν γνησίαν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον μονομερῶς αἱ νῦν διηρημέναι Ἐκκλησίαι. Τοῦτο θά δυνηθῇ νά πράξῃ ἡ μέλλουσα ἐπανενωθησομένη Οἰκουμενικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τήν ὁποῖαν καθοδηγεῖ τό Ἅγιον Πνεῦμα τὰς διίσταμένας ἀπ' ἀλλήλων Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας» (περιοδ. «Ἐκκλησία» 1/15-10-1976, σέλ. 379-381)!!

Αὐτά διδάσκει ὁ δογματολόγος Ἰ. Καρμίρης στήν συνηγορία τοῦ ὁποῖου κατέφυγε ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης!...

Τό μόνο σχόλιο πού μπορούμε νά κάνουμε γιά τά

καινούργια αυτά «δόγματα» πού εισηγείται ο Ίω. Καρμύρης, αλλά και για κάθε ένα πού εισηγείται νέες διδασκαλίες, όπως ο κ. Έλ. Γκουτζίδης, είναι ή επανάληψη τών λόγων του Αγίου Ειρηναίου: «Ταῦτα τά δόγματα οὐκ ἔστιν ὑγιoῦς γνώμης. Ταῦτα τά δόγματα ἀσύμφωνά ἐστι τῇ Ἐκκλησίᾳ... ταῦτα τά δόγματα οἱ πρό ἡμῶν πρεσβύτεροι, οἱ καί τοῖς ἀποστόλοις συμφωιτήσαντες, οὐ παρέδωκαν» (P.G. 7, 1226A, 1228 A)!

10. ΟΠΩΣ ΟΛΟΙ οἱ μή Ὁρθόδοξοι, ἔτσι κι' ο κ. Έλ. Γκουτζίδης **παρερμηνεύει** τό χωρίο «ἵνα πάντες ἔν ὧσιν», νομίζοντας ὅτι ἔτσι θά στηρίζει ἀγιογραφικά τήν κακοδοξία του ὅτι «ή πρώτη, ἀναρχος αἰωνία καί ἀόρατος Ἐκκλησία, εἶναι ή τελεία κοινωνία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ή πλήρης καί τελεία κοινωνία καί ἀδιαίρετος ἐνότης τῶν τριῶν προσώπων, τοῦ ΕΝΟΣ Θεοῦ»!

Γι' αὐτό, κατά τήν παρερμηνεία του, ὑποστηρίζει:

«Τήν σχέσιν τῆς ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας Του ἐνότητος καί κοινωνίας πρὸς τήν πλήρη καί τελεία τριαδική ἐνότητα καί κοινωνίαν διδάσκει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος... Ἀφοῦ πρῶτος, ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος τήν μυστικήν ἐνότητα καί Κοινωνίαν ἡμῶν (ὡς μελῶν τοῦ Ἀγίου Του Σώματος) ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Του τήν θέτει ἐν παραλλήλῳ, οὕτως εἰπεῖν πρὸς αὐτήν τήν πλήρη καί τελείαν τριαδικήν ἐνότητα καί κοινωνίαν...

Ὁ Κύριος πρῶτος κηρύσσει ὅτι ή ἐνότητα καί κοινωνία τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μελῶν τοῦ ἰδικοῦ του Σώματος, θά εἶναι «κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν» πρὸς τήν πλήρη καί τελείαν κοινωνίαν καί ἐνότητα τῆς Ὁμοουσίου καί Τρισυποστάτου Θεότητος. Θέτει τήν Ἀγιοτριαδικήν κοινωνίαν καί ἐνότητα ὡς ΠΡΟΤΥΠΟΝ τῆς ἐνότητος καί κοινωνίας τῶν μελῶν τοῦ Σώματος Ἐκκλησίας πού εἶναι τό ἰδικόν του Σῶμα. Βεβαίως ή Ἀγιοτριαδική κοινωνία εἶναι ΠΛΗΡΗΣ, ΤΕΛΕΙΑ, ΣΤΑΘΕΡΑ, ΑΝΕΞΕΛΙΚΤΟΣ, ΑΠΕΡΙΝΟΗΤΟΣ, ΑΠΕΡΙΓΡΑΠΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΚΦΡΑΣΤΟΣ, ἐνῶ ή κοινωνία τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐξελικτική καί προοδευτική, βαίνουσα συνεχῶς πρὸς τήν «καθ' ὁμοίωσιν» αὐτῆς τῆς Ἀγιοτριαδικῆς. Ἡ Ἀγιοτριαδική ἐνότητα καί κοινωνία εἶναι τό ἐκ τοῦ Α πρὸς τό Ω.

Ἐφ' ὅσον, ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος θέλει τήν Ἐκκλησίαν Του νά εἶναι «κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν» τῆς Ἀγιοτριαδικῆς κοινωνίας, ἐφ' ὅσον ή Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι κατὰ τοὺς Ἀγίους Πατέρες εἰκὼν τοῦ Θεοῦ καί ἔχει ὡς «ἀρχέτυπον» αὐτήν τήν Ἀγιοτριαδική Κοινωνία, εἶναι «ἐφάμαρτον», εἶναι «ἀμάρτυρον», ἀποτελεῖ «καινοτομίαν» ἃν ἀποκαλέσωμεν καί τό «ἀρχέτυπον» τῆς εἰκόνης ὡς Ἐκκλησίαν καί δὴ «Πρώτην Ἀναρχον, αἰωνίαν ἀόρατον Ἐκκλησίαν, περὶ τῆς ὁποίας δέν μπορούμε νά ὁμιλοῦμε, ὡς ἀπερινοήτου καί ἀνεκφράστου; Αὐτό εἴπομεν καί ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι καί περὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάλιν ὡς μυστηρίου, ὡς τό «Μέγα Μυστήριον, κατὰ τόν Ἀπ. Παῦλον, δέν μπορούμε νά ὁμιλοῦμε νοησιαρκικά, ὡς οἱ δυτικοί»!!!

11. ΑΣ ΔΟΥΜΕ ΤΩΡΑ τά ὅσα γράφει πῶ πάνω ὁ κ. Έλ. Γκουτζίδης ὅχι μόνο κατὰ πόσο εἶναι ὀρθόδοξα, ἀλλά καί κατὰ πόσο ἀντέχουν στήν κοινή λογική.

α) Ὁ κ. Έλ. Γκουτζίδης δέν ἀρκεῖται στό ὅτι κακοδοξεῖ ὁ ἴδιος. **Προσπαθεῖ νά ἐμφανίσει ἀκόμη καί τόν ἴδιο τόν Κύριο, διδάσκοντα τίς κακοδοξίες του!** Προσπαθεῖ νά ἐμφανίσει, ἂν εἶναι δυνατόν ποτέ, τόν ἴδιο τόν Χριστό, ὡς αἰρεσιάρχην, ὅπως εἶναι αὐτός ὁ ἴδιος! Κι αὐτό εἶναι ή μεγάλη ἀσέβειά του! Ἔτσι, τολμᾷ νά γράφει ὅτι «ὁ ἴδιος ὁ Κύριος διδάσκει τήν σχέσιν τῆς ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας του ἐνότητος καί κοινωνίας πρὸς αὐτήν τήν πλήρη καί τελεία τριαδικήν ἐνότητα καί κοινωνία... Τήν μυστικήν ἐνότητα καί κοινωνίαν ἡμῶν (ὡς μελῶν τοῦ Ἀγίου Του Σώματος) ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ του, τήν θέτει ἐν παραλλήλῳ, οὕτως εἰπεῖν, πρὸς αὐτήν τήν πλήρη καί τελεία τριαδική ἐνότητα καί Κοινωνία»! Εἶδαμε πῶ πάνω ὅτι μόνο στήν ἀγία Τριάδα ὑπάρχει «κατ' οὐσίαν ἔνωσις», καί πουθενά ἄλλου! Εἶδαμε ἀκόμη, ὅτι ὁ Κύριος στήν Ἀρχιερατική Προσευχή Του μίλησε γιά ἔνωση κατὰ χάριν κάθε ἀποστόλου καί κάθε πιστοῦ προσωπικά μέ τόν Τριαδικό Θεό. Κι' αὐτό, ἔχει ὡς συνέπεια, ὅλοι οἱ ἐνωθέντες μαζί Του ν' ἀποτελοῦν ἐνότητα καί μεταξύ τους, πού εἶναι ή Ἐκκλησία, ὡς «κοινωνία ἀγίων», διότι, ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης, «τό ἄθροισμα τῶν ἀγίων τό ἐξ ὀρθῆς πίστεως καί πολιτείας ἀρίστης συγκροτημένον ἐκκλησία ἐστίν».

β) Τό πόσο αὐθαίρετεῖ **δογματικά καί θεολογεῖ «ἐκ τῆς κοιλίας»** του ὁ κ. Έλ. Γκουτζίδης φαίνεται ἀπό τόν ἰσχυρισμό του ὅτι δῆθεν ὁ Κύριος κηρύσσει

«ὅτι ή ἐνότητα καί κοινωνία τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ὡς μελῶν τοῦ ἰδικοῦ Του Σώματος, θά εἶναι κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν πρὸς τήν πλήρη καί τελείαν κοινωνίαν καί ἐνότητα ἀγάπης τῆς Ὁμοουσίου καί Τρισυποστάτου θεότητος»!

Ἀλλά, ὅλα αὐτά εἶναι ἀποκυήματα φαντασίας, ή ὁποία, κατὰ τοὺς Πατέρες εἶναι «ή γέφυρα τῶν δαιμόνων»!! Ὁ Θεός μίλησε γιά τό «κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωση», ὅταν ἐπρόκειτο νά πλάσει τοὺς Πρωτοπλάστους καί ὅχι γιά τήν «ἐνότητα» τῶν ὁποιοῦνδήποτε ἀνθρώπων!

γ) Τό πόσο **διολισθαίνει ὁλοέν καί περισσότερο στό βάραθρο τῆς κακοδοξίας** ὁ κ. Έλ. Γκουτζίδης φαίνεται κι' ἄπ' τό ὅτι γράφει: «Ἡ ἀγιοτριαδική κοινωνία εἶναι πλήρης, τελεία, σταθερά, ἀνεξέλικτη, ἀπερινοήτος, ἀπερίγραπτος καί ἀνεκφράστος, ἐνῶ ή κοινωνία τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας ἐξελικτική καί προοδευτική, βαίνουσα συνεχῶς πρὸς τήν καθ' ὁμοίωσιν αὐτῆς τῆς Ἀγιοτριαδικῆς. Ἡ Ἀγιοτριαδική ἐνότητα καί κοινωνία εἶναι τό Α καί τό Ω, ἐνῶ ή τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μιά πορεία ἐκ τοῦ Α πρὸς τό Ω»!

Ἐδῶ ὁ κ. Έλ. Γκουτζίδης ἀναφέρεται καί πάλιν στήν ἐνότητα καί κοινωνία τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ὡς σύνολον καί ὅχι στήν προσωπική κατὰ χάριν ἔνωση τοῦ κάθε πιστοῦ μέ τόν Χριστό καί κατ' ἐπέκτασιν μ' ὁλόκληρη τήν Ἀγία Τριάδα. Ἐάν ἔγραφε ὅτι κάθε πιστός πού ἀξιῶθηκε νά ἐνωθῇ μέ τόν Θεό καί στήν

ἄλλη ζωή προκόπτει πνευματικῶς, γιατί ἡ ἀγιότης εἶναι «ἀτέλεστος», δηλ. χωρίς οἰονδήποτε τελειωμό, αὐτό θά ἦταν ὀρθόδοξη θέση. Ὁμως, λέει, ὅτι ἡ «κοινωνία» τῶν μελῶν, δηλ. ἡ ἐνότητα ὅλων τῶν πιστῶν βαίνει προοδευτικά καί ἐξελικτικά, «καθ' ὁμοίωση τῆς Ἀγιοτριαδικῆς κοινωνίας»! **Αὐτό εἶναι ὄχι μόνο κακοδοξία, ἀλλά καί ἀνοησία!** Καί γεννιέται περαιτέρω θέμα μέ τό ἄν ἡ ἐνότητα αὕτη πού πορεύεται, ὡς λέγει ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης ἀπό τό Α πρὸς τό Ω, φθάσει κάποτε στό Ω, τότε τί θά γίνηι; Δέν θά εἶναι κι' αὕτη «πλήρης» καί «τελεία», σύμφωνα μέ τό «μυαλουδάκι» τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη;

δ) Καί καταλήγει στό βαρύγδουπο συμπέρασμα: «Ἐφ' ὅσον ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θέλει τὴν Ἐκκλησίαν Του νά εἶναι κατ' Εἰκόνα καί ὁμοίωσιν τῆς Ἀγιοτριαδικῆς Κοινωνίας... εἶναι ἐφάμαρτον καί ἀμάρτυρον... ἄν ἀποκαλέσωμεν καί τό ἀρχέτυπον τῆς εἰκόνος ὡς Ἐκκλησίαν, καί δὴ Πρώτην ἄναρχον, αἰωνίαν ἀόρατον Ἐκκλησίαν, περὶ τῆς ὁποίας μάλιστα δέν μπορούμε νά ὁμιλοῦμε, ὡς ἀπερινοήτου καί ἀνεκφράστου»;

Ἄν δέν μπορούμε νά μιλάμε περὶ τῆς «Ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Τριάδος, ὡς ἀπερινοήτου καί ἀνεκφράστου», ὡς λέγει ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης, τότε πῶς τολμᾷ καί ὁμιλεῖ γι' αὐτήν ὁ ἴδιος; Μήπως, ἔχει κάποιο ξεχωριστό προνόμιο ἅπ' τό Θεό νά ὁμιλεῖ καί δέν τό ξέραμε;

12. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ, ἐρωτᾷ ἄν εἶναι ἐφάμαρτο τό νά ἀποκαλέσωμε «τό Ἀρχέτυπο τῆς εἰκόνος ὡς Ἐκκλησία». Βεβαίως, εἶναι ἐφάμαρτο! Καί ἀνόητο! Κι' αὐτό γιά τούς ἐξῆς λόγους:

Πρῶτον, γιατί ὁ Κύριος πουθενά δέν λέγει κάτι τέτοιο! Οὔτε στό χωρίο αὐτό τῆς Ἀρχιερατικῆς Προσευχῆς Του! Ἄν ἤθελε ὁ Κύριος νά εἰπεῖ ὅτι «ἡ ἐνότης κι' ἡ κοινωνία τῆς Ἀγίας Τριάδος εἶναι Ἐκκλησία», ὡς δογματίζει αἰρεσιολογῶν ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης, θά τό ἔλεγε! Δέν θά περίμενε στόν 21ον αἰῶνα τόν «ματθαίτην» αὐτόν θεολόγον νά Τοῦ ὑποδείξει τί ἔπρεπε νά εἶχε ἀποκαλύψει στούς ἀνθρώπους! Γιά μᾶς τούς Ὀρθόδοξους εἶναι ἀδύνατο νά ποῦμε ἢ νά σκεφθοῦμε κάτι γιά τόν Θεό, διαφορετικό ἀπό ἐκεῖνα, πού μέ τρόπο θεϊκό μᾶς ἔχουν εἰπωθῇ ἀπό τά θεία λόγια τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἄς λείπουν, λοιπόν, οἱ ἀφελεῖς «στοχασμοί» τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη!

Δεύτερον, ἐάν ἦταν ὀρθός ὁ κακοδοξώτατος ἰσχυρισμός τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη ὅτι «ὁ Κύριος θέλει τὴν Ἐκκλησία Του νά εἶναι κατ' Εἰκόνα καί ὁμοίωσιν τῆς Ἀγιοτριαδικῆς Κοινωνίας», ὅτι θέλει ὅλοι οἱ πιστεύσαντες κατὰ καιρούς στόν ἀληθινὸ Τριαδικὸ Θεό νά εἶναι ἐνωμένοι μεταξύ τους, αὐτό θά ἐσήμαινε ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν πέτυχε τό «καθ' ὁμοίωσιν» τῆς μέ τὴν Ἀγιοτριαδικῆς κοινωνίας. Ὅτι ἀπέτυχε τῆς θείας ἀποστολῆς Της! Κι' ἀφοῦ ἀπέτυχε τοῦ ἁγίου σκοποῦ Της, γεννιέται τό ἐρώτημα, τότε τίς ὁ σωζόμενος; Τότε, ἔχουν δίκιο οἱ διάφοροι αἰρετικοὶ Οἰκουμενιστές, ἀκόμη καί ὁ «καλὴ τῇ μνήμῃ», κατὰ τόν κ. Ἑλ. Γκουτζίδη, δογματολόγος καθ' ἡγήτης Ἰω. Καρμίρης, πού προσδοκοῦν τὴν ἵδρυσιν τῆς νέας «Μιάς Ἐκκλησίας»!

Τρίτον. Τό πόσο διαταραγμένη εἶναι ἡ σκέψη τοῦ κ.

Ἑλ. Γκουτζίδη φαίνεται ξεκάθαρα ἀπὸ τό ἐρώτημά του περὶ τοῦ ἐάν «εἶναι ἐφάμαρτον καί ἀμάρτυρον ἄν ἀποκαλέσωμεν καί τό ἀρχέτυπον τῆς Εἰκόνος (ἐννοεῖ τὴν ἐνότητα τῆς Ἀγίας Τριάδος!) Ἐκκλησίαν, καί δὴ Πρώτην, ἄναρχον, αἰωνίαν, ἀόρατον Ἐκκλησίαν»!

«Ἀμάρτυρος» σημαίνει ἐν προκειμένῳ ὅτι δέν ὑπάρχουν μαρτυρίες περὶ τῆς θέσεώς του αὐτῆς στὴν Ἀγία Γραφή. Κι εἶδαμε ὅτι καμιά τέτοια μαρτυρία δέν ἀναφέρει. Δέν εἶναι παραλογισμός, λοιπόν, τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη, ὅταν θέτει τό πιὸ πάνω ἐρώτημα, χωρίς ν' ἀναφέρει τέτοια μαρτυρία; Μὲ τέτοια «τεχνάσματα», πού ὑποτιμοῦν τὴν νοημοσύνη κάθε ἀνθρώπου, ἀλλὰ προπαντὸς τὴν δική του, προσπαθεῖ ν' ἀποδείξει ὅτι ᾄδεν ἡ Ἀγία Γραφή ὁμιλεῖ γιά τὴν Ἀγία Τριάδα ὅτι εἶναι Ἐκκλησία, Πρώτη, ἄναρχη κ.λπ.;

Τέταρτον. Ἄν ὀνομάσουμε τὴν Ἀγία Τριάδα «πρώτη Ἐκκλησία καί τὴν ἱδρυθεῖσα ἀπὸ τὸν Χριστὸ γιά μᾶς τούς ἀνθρώπους «δεύτερη», τότε πρέπει ν' ἀλλάξουμε καί τό Σύμβολο τῆς Πίστεως (τό «Πιστεύω») καί νά λέμε ὅτι πιστεύουμε εἰς ΔΥΟ (τουλάχιστον!) ΑΓΙΑΣ, ΚΑΘΟΛΙΚΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ! Μή, χειρότερα!

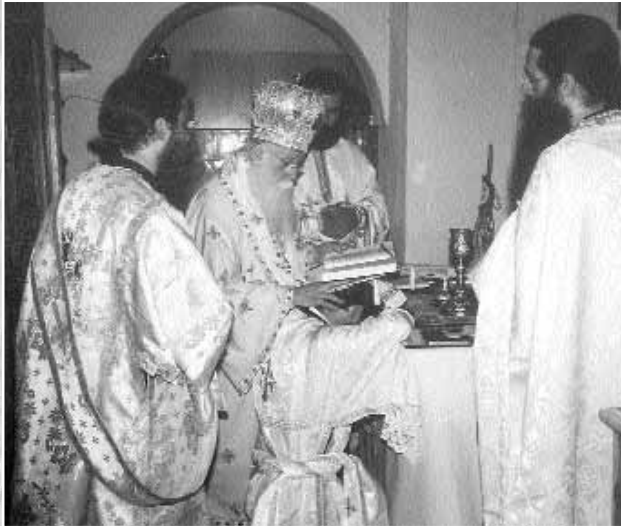
Καί, πέμπτον, ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης ἐρωτᾷ γιατί νά μὴν ἀποκαλέσουμε ἐκκλησία καί τὴν ἐνότητα τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὡς «Ἀρχέτυπον», ἀφοῦ ἡ εἰκόνα αὐτῆς, εἶναι ἡ Ἐκκλησία; Ἀλλά, καί ἐάν πράγματι ἡ ἐνότητα τῆς Ἀγίας Τριάδος ἦταν ἡ Ἀρχέτυπον τῆς Ἐκκλησίας (πρᾶγμα γιά τό ὁποῖο θά μιλήσουμε στό ἐπόμενο ἄρθρο μας), πάλι δέν θά μπορούσαμε νά ὀνομάσουμε τό ὑποτιθέμενο Ἀρχέτυπο Ἐκκλησία, μέ βάση τὴν λογική. Ὁ ἀναφέρουμε ἓνα ἀπλό παράδειγμα. Ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη μέ τὴν δυνατότητα νά μὴν ἁμαρτήσῃ, χωρίς ὅμως ν' ἀπεκλείετο ἡ πτώση του, ὅπως κι' ἐξέπεσε. Εἶναι ὅμως «κατ' εἰκόνα Θεοῦ»! Μὲ βάση τὴν λογική τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη, καί τό Ἀρχέτυπό μας, πού εἶναι ὁ Θεός, ἔχει τὴν δυνατότητα ἀναμαρτησίας, ἀλλὰ δύναται καί νά... ἁμαρτήσῃ! Ἀλλ' αὐτό εἶναι βλασφημία κατὰ τοῦ Θεοῦ!

Νομίζουμε, ὅτι πρέπει νά σταματήσουμε ἐδῶ, τὴν ἀναίρεση τῶν «θεωριῶν» καί τῶν παραλογισμῶν τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη, ὅτι τάχα οἱ κακοδοξίες του μαρτυροῦνται ἀπὸ τὴν Ἀγία Γραφή καί τίς ὁποῖες μόνο ὁ τίτλος τῆς σειρᾶς αὐτῆς τῶν ἀπαντήσεών μας μπορεῖ νά χαρακτηρίσῃ! Ἀλλὰ θά συνεχίσουμε καί στό ἐπόμενο, μέ τὴν ἀναίρεση τῆς ἄλλης «θεωρίας» του, ὅτι οἱ κακοδοξίες του αὐτές ᾄδεν μαρτυροῦνται καί ἀπὸ τούς Ἀγίους Πατέρες. Λίγη ὑπομονή!

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Χειροτονίαι Κληρικῶν

ΙΕΡΕΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Τὴν Κυριακὴν 18 Ἰουνίου π. ἡμ. ἔλαβε χώρα εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Βόλου, ἐντός ἀτμοσφαιράς μεγαλοπρεπείας καί λαμπρότητος, ἡ εἰς πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ νέου ἐφημερίου τοῦ ὡς ἄνω ἱεροῦ ναοῦ π. Δημητρίου Μίγδου.

Προηγῆθη ἡ χειροτονία τοῦ ἰδίου εἰς Διάκονον τὸ Σάββατον 17 Ἰουνίου (ἀπ' ὅπου καί ἡ φωτογραφία).

Τὰς χειροτονίας ἐτέλεσεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος συμπαραστατούμενος ὑπὸ πολλῶν ἱερέων τῆς Θεσσαλίας, Μακεδονίας καί κληρικῶν ἀπὸ τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἑσφιγμένου Ἀγ. Ὁρους.

Εὐχόμεθα εἰς τὸν νέον Ἱερέα, ὁ Θεὸς νὰ τὸν σκεπάῃ καί νὰ τὸν ἐνισχύῃ εἰς τὸ δύσκολον ἔργον του.

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

Τὴν 22-7/4-8-2001, ὁ ἱερολογιώτατος Ἱεροδιάκονος π. Ἐπιφάνιος, μέλος τῆς ἀδελφότητος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀναλήψεως Κυρίου Woodstock N. Ὑόρκης, ἔλαβε τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης. Τὴν χειροτονίαν ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Μητρ/της Ἀμερικῆς κ. Παῦλος κατὰ τὴν πανήγυριν τῆς Ἀγίας Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος, εἰς τὸν ὁμώνυμον καθεδρικὸν ναὸν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς ἐν Ν. Ὑόρκη.

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Τὴν 29ην Ἰουλίου / 11ην Αὐγούστου ἡμέραν Σάββατον κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀχαΐας κ. Καλλινίκου, ὁ ἀδελφός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Παντελεήμονος Πατρῶν, π. Παντελεήμων ἔλαβε τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἀθικίων Κορινθίας.

Ἀπό τήν Πανήγυριν τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας (2/15-5-2001) εἰς τήν ὁποίαν προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου.

Ἁγία Τριάς Ἀσπροπύργου. Διακρίνονται οἱ Σεβ. Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος καί Πειραιῶς κ. Γερόντιος ἐν μέσῳ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

Εἰς τήν πανήγυριν τῆς Ἁγίας Τριάδος Μενδενίτσης προέστη ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς Ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου κ. Μεθόδιος.

Ἀπό τήν πανήγυριν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρκέλλης Νέας Ὑόρκης (22-7/4-8-2001) εἰς τὰς ὁποίας συμμετεῖχον οἱ ἐξ Ἑλλάδος Ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος καί Μαραθῶνος κ. Φώτιος, ὁμοῦ μετά τοῦ Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Παύλου καί τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ ἐπισκόπου κ. Χριστοδούλου. Χιλιάδες ὁμογενεῖς συμμετεῖχον εἰς τὰς ἐλληνοπρεπεῖς ἐορταστικές ἐκδηλώσεις καθ' ἑκάστην ἑσπέραν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων.

Ἀπό τήν πανήγυριν τῆς Παναγίας
«Γιάτρισσας» ἐν Χίῳ, τήν 18/21 Ἰουλί-
ου 2091, εἰς τήν ὁποίαν παρέστη
ὁ Σεβ. Μητρ. Χίου κ. Στέφανος
συμπαραστατούμενος ὑπό τῶν Ἀρχιμ.
π. Γαβριήλ Τσίτα καί
π. Στεφάνου Τσίκουρα.

Τά ὀνομαστήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ἀχαΐας κ. Καλλινίκου ἐτίμησαν διά τῆς παρουσίας
των οἱ Ἀρχιερεῖς Πειραιῶς κ. Γερόντιος,
Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος,
Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος καί πολλοί ἱερεῖς
οὐ μόνον ἐκ Πελοποννήσου,
ἀλλά καί ἐξ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς κ.ά.

Ἀπό τόν Ἑσπερινό τῆς Πανηγύρεως τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγ.
Φανουρίου Γλυφάδος (26-8) εἰς τόν ὁποῖον χοροστά-
τησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος

Εἰς τήν πανήγυριν τοῦ Ἀγίου Φανουρίου
Σαλαμίνος προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Παρητήθη ὁ Μητροπολίτης Βιτάλιος

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς κ. Βιτάλιος, ἐφέτος εἰς τὰς 29 Ἰουνίου, πανηγυριν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐώρτασε τὰ 50 ἔτη τῆς Ἀρχιερωσύνης του. Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ γεγονότος τούτου συνεκλήθη καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Μητροπολίτης ὑπέβαλε τὴν, διὰ λόγους ὑγείας, παραίτησιν αὐτοῦ. Ἡ Ἱ. Σύνοδος ὥρισε Τοποτηρητὴν τὸν Ἀρχιεγγραμματέαν Αὐτῆς, Ἀρχιεπίσκοπον Συρακουσῶν καὶ Τριάδος κ. Λαῦρον μέχρι τὴν σύγκλησιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὸν Ὀκτώβριον, ὅποτε καὶ θὰ λάβῃ χώραν ἡ ἐκλογή τοῦ νέου Μητροπολίτου.

Ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς προέρχεται ἡ Ἱερωσύνη καὶ ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ εὐρισκόμεθα ἐν διαλόγῳ μετ' αὐτῆς μέ σκοπὸν νὰ ἐπιλυθοῦν τὰ θέματα διὰ τὰ ὁποῖα διεκόπη ἡ μεταξύ ἡμῶν ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία.

Πέραν τῆς ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν, ὑπῆρξαν συναντήσεις-συνομιλίες Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας (Ἀμερικῆς κ. Παύλου, Ἀττικῆς κ. Χρυσοστόμου καὶ Μαραθῶνος κ. Φωτίου) μετὰ τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Ἀρχ/του κ. Λαύρου καὶ τοῦ βοηθοῦ Γραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς Ἐπισκόπου Μανχάταν κ. Γαβριήλ. Αἱ συναντήσεις ἐγένοντο εἰς θετικὸν κλίμα, πλὴν ἀναμένομεν τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς. Ἐνδεικτικῇ, πάντως, τοῦ κλίματος εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας ταύτης εἶναι ἡ ἀκόλουθος ἀπόφασις τοῦ Ἐπισκόπου κ. Γαβριήλ ἡ ὁποία περιέχει πολλὰ θετικὰ στοιχεῖα (αἱ ὑπογραμμίσεις ἡμέτεραι):

Πρὸς τοὺς πιστοὺς

τῆς ἐνορίας τοῦ Ἀγίου Σεργίου τοῦ Ραντονέζ

Ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Κατὰ τὰς προηγουμένας ἐβδομάδας συνέβησαν ἀρκετὰ ἐνοχλητικὰ γεγονότα ἐντὸς τῆς κοινότητος σας, τὰ ὁποῖα μέ ἔχουν ὑποχρεώσει, συμφώνως μέ τὸν ἀρχιερατικόν μου ὅρκον, νὰ λάβω μέτρα οὕτως ὥστε ἡ πνευματικὴ ὑγεία καὶ ἀσφάλεια τῆς ἐνορίας σας, ἀγαπητὸν ἡμῶν ποίμνιον, νὰ ἡμπορέσουν νὰ διασφαλισθοῦν.

Ἐφθασε εἰς ἡμᾶς ἡ πληροφορία ὅτι ὁ ἐφημέριος σας, Ἡγούμενος Ἰωακείμ, σᾶς ἐκάλεσε εἰς σύναξιν ὅλους ὁμοῦ πρό δύο ἐβδομάδων καὶ σᾶς ἔκανε γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ἡ Ἐκκλησία τῆς Διασποράς θὰ πρέπει νὰ ἐνωθῇ μέ τὸ Πα-

τριαρχεῖον Μόσχας ὅσον τὸ δυνατόν συντομώτερον καὶ ὅτι δέν ὑπάρχουν ἀποχρῶντες λόγοι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας νὰ παραμένῃ ἀπομεμονωμένη ἀπὸ τὰς Ἐκκλησίας τῆς «ἐπιστήμου Ὁρθοδοξίας».

Ἡ δημόσια ἀνακοίνωσις τοιούτων φρονημάτων εἶχε σάν ἀποτέλεσμα πολλοὶ συνενορίζαι σας νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἀγίου Σεργίου καὶ νὰ ἐκκλησιάζωνται εἰς ἄλλας ἐνορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφή του εἰς Ἀμερικὴν, συνωμίλησα προσωπικῶς μέ τὸν π. Ἰωακείμ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνομιλίας μου μαζί του, εὐκόλως παρεδέχθη ὅτι ἔχει διατυπώσει τὰς προαναφερθείσας ἀπόψεις καὶ ὅτι ἐμμένει εἰς αὐτάς, καθὼς καὶ ὅτι διχῶς νὰ ἔχῃ λάβει εὐλογίαν ἐπεσκέφθη καὶ συνεζήτησε μετὰ τοῦ Πατριάρχου Μόσχας Ἀλεξίου Β' εἰς περισσότερας ἀπὸ μίαν περιπτώσεις.

Μέ τὸ νὰ συναντήσῃ προσωπικῶς τὴν κεφαλὴν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας διχῶς σχετικὴν ἄδειαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ π. Ἰωακείμ ἔχει ὑπερβεί κατὰ πολὺ κάθε ἀρμοδιότητα ποὺ τυχόν εἶχεν ὡς Διευθυντῆς Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Θεμάτων καὶ ἔχει, κατὰ τρόπον ἐντυπωσιακόν, ἀποτύχει νὰ τηρήσῃ τοὺς ὅρκους τῆς ὑπακοῆς του ὡς Μοναχοῦ καὶ κληρικοῦ. Ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων μας θὰ ἀποφασίσῃ τὸ πότε καὶ πῶς θὰ χειρισθῇ τὰ θέματα μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, διότι ἡ διακυβέρνησις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἰδική των ὑπευθυνότης. Πρέπει νὰ ἀφεθοῦν νὰ προχωρήσουν μέ τὸν ἰδικὸ των ρυθμὸν καὶ τὸ ποίμνιον θὰ πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν προσευχὴν ὥστε ὁ Σωτὴρ ἡμῶν νὰ τοὺς καθοδηγήσῃ διὰ τῆς χάριτός του εἰς τὰς προσπάθειάς των. **Διότι ὅταν μεμονωμένοι κληρικοὶ ἐπιχειροῦν νὰ προτρέξουν καὶ νὰ ἀντιποιηθοῦν τὴν ἀρχὴν τῆς Ἱεραρχίας, χάος καὶ πνευματικὴ ζημία εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα.**

Ἐπιπροσθέτως, τὸ πλέον ἐνοχλητικόν εἰς ἐμέ, εἶναι ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ π. Ἰωακείμ, ὅτι δέν ὑπάρχει κανέν οὐσιαστικόν ἐμπόδιον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς διασποράς ὥστε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς κοινωνίαν μετὰ τῶν δικαιοδοσιῶν τῆς «Ἐπιστήμου Ὁρθοδοξίας».

Ἡ Ρωσικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Διασποράς ἐτύγχανε πλήρους κοινωνίας καὶ μεγάλῃς ἐκτιμῆσεως ἐκ μέρους τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν μέχρι τὴν, ὅπως ἀπεκλήθη, «ἀμοιβαίαν ἄρσιν ἀναθεμάτων τοῦ 1054» ἀπὸ τὸν Πάπαν Παῦλο καὶ τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Ἀθηναγόραν. Ὡς ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἀντορθόδοξου καὶ ἀντικανονικῆς ἐνεργείας, ὁ τότε Μητροπολίτης Φιλάρετος, ὁ ὁποῖος ἠγεῖτο τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ τὸ 1964 ἕως τὸ 1985, ἔγραφεν δύο ἐπιστολὰς ὁδύνης, ἱκετεύων τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πορείαν τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν βασιλικὴν ὁδὸν τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας.

Ἡ Ἐκκλησίς του ἔμεινε ἀναπάντητος μέχρι σήμερον. Πράγματι, ὁ καθεὶς ὁλοέν καὶ περισσότερον βλέπει ὅτι ἡ κατάστασις ἐντὸς τῆς Παγκοσμίου Ὁρθοδοξίας χειροτερεῖει κάθε ἔτος τὸ ὁποῖον παρέρχεται. Παραδείγματος χάριν τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας τώρα ἐνθαρρύνει πλήρην Εὐχαραστηριακὴν κοινωνίαν μέ τοὺς Ἰακωβίτας Μονοφυσίτας, αἰρετικούς καταδικασ-

σμένους τελεσιδίκως από την Δ' Οικουμενική Σύνοδο. Και μόλις τούτο τό έτος, τό Πατριαρχείον 'Αλεξανδρείας έχει συμμετάσχει εἰς μίαν κοινήν συμφωνίαν μέ τούς Κόπτας Μονοφυσίτας ἀναγνωρίζον τήν ἰσχύν τῶν βαπτίσεων καί τῶν γάμων τῶν διενεργηθέντων ἀπό κάθε μία ἐκκλησίαν.

Υπό τήν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου, ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων μας κατεδίκασεν τόν Οἰκουμενισμόν ὡς αἵρεσιν καί συμπεριέλαβεν ἐν ἀνάθεμα ἐναντίον του εἰς τό Συνοδικόν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, τό ὅποῖον ἐπισήμως ἀναγινώσκωμεν κάθε έτος μετά τήν λειτουργίαν τήν πρώτην Κυριακήν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Αὐτό τό ἀνάθεμα λέγει:

«Τοῖς βάλλουσι κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ διδάσκοντες ὅτι ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διαιρεῖται εἰς τούς οὕτω καλουμένους κλάδους, οἵτινες διαφέρουσιν εἰς διδασκαλίαν καί τρόπον ζωῆς, εἴτε ὅτι ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία δέν ὑφίσταται ὁρατῶς, ἀλλά θά διαμορφωθῇ ἐν τῷ μέλλοντι, ὅτε ἅπαντες οἱ κλάδοι, ἡ αἱρέσεις, ἡ ὁμολογίες, ἡ ἔτι δέ καί θρησκείαι θέλουσι συνεννωθεῖ εἰς ἓν σώμα» καί τοῖς μή διακρίνουσι τήν ἱερωσύνην καί τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τά τῶν αἰρετικῶν, ἀλλά λέγουσιν ὅτι τό βάπτισμα καί ἡ εὐχαριστία τῶν αἰρετικῶν εἶναι πρόξενα σωτηρίας» ἔτι δέ τοῖς ἐν γνώσει κοινωνοῦσι τοῖς προαναφερθεῖσιν αἰρετικοῖς, ἡ τοῖς ὑποστηρίζουσι, διαδίδουσιν ἡ ὑπαρρασιζοῦσι τήν νεοφανῇ αὐτῶν αἵρεσιν τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ὑπό τό πρόσχημα τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἡ τῆς υποτιθεμένης ἐνώσεως τῶν διίσταμένων Χριστιανῶν, Ἀνάθεμα (τρίς).»

Αὕτη εἶναι ἡ ἐπίσημος θέσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς ἐπὶ δεκαετίας. Ἦτο εὐρέως γνωστή εἰς ὅλον τόν Ὁρθόδοξον κόσμον καί ὁ π. Ἰωακείμ δέν θά ἤμποροῦσε νά ἦτο ἀπληροφόρητος σχετικῶς ὅταν ὑπέβαλε αἰτήσιν νά συμπεριληφθῇ μεταξύ τῶν κληρικῶν μας.

Ἐπομένως, διά τῆ ἔλλειψιν ὑπακοῆς εἰς τούς ἐκκλησιαστικῶς ἀνωτέρους του καί μέ τό νά ὑποστηρίξῃ μίαν ἐκκλησιολογίαν διαμετρικῶς ἀντίθετον ἀπό αὐτήν τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ π. Ἰωακείμ τίθεται εἰς ἀργίαν ἀπό κάθε ἱεροπραξίαν μέχρι νά ἐπιδείξῃ εἰλικρινῇ μετάνοιαν διά τά πταίσματά του.

Οἱ κληρικοί καί οἱ λαϊκοί τῆς ἐνορίας τοῦ Ἀγίου Σεργίου καί οἱ Μοναχοί τῆς κοινότητός του, καλοῦνται ὅπως τήν ὑπακοήν εἰς τόν ἱερέα τους ἐκτοπίσει ἡ ὑπακοή εἰς τήν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας μας καί εἰς τό περί Ἐκκλησίας δόγμα τό ὅποῖον ἡ Ἐκκλησία μας ἐνστερνίζεται καί τό ὅποῖον σταθερῶς ἡμεῖς πιστεύομεν καί οἱ Ἅγιοι Πατέρες διεκράτουν.

Ἄν κάποιος ἐξ ὧν ἔχουν ἀπορίας διά τά θέματα αὐτά, παρακαλῶ ἐπικοινωνήσατε μετ' ἐμοῦ διά μίαν συνάντησιν καί ἐγώ εὐχαρίστως θά σᾶς τά ἐξηγήσω ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ.

Ἐν Μανχάταν 4/17 Αὐγούστου 2001
(Τῶν 7 παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ)

Ὁ τοποτηρητής τῆς Ἐπισκοπῆς
Ἐπίσκοπος Μανχάταν Γαβριήλ

Ἄς σημειωθεῖ, ὅτι ὁ π. Ἰωακείμ, μή πειθαρχήσας εἰς τήν ἀπόφασιν περί ἐπιβολῆς ἀργίας εἰς αὐτόν, προσεχώρησεν εἰς τό Πατριαρχεῖον Μόσχας, τό ὅποῖον τόν ἐδέχθη καί συμπεριέλαβεν εἰς τάς τάξεις τοῦ κλήρου του ἄνευ οὐδεμίας διαδικασίας (παρ' ὅτι εἶχε χειροτονηθεῖ ὑπό τοῦ γεννιτισαρίσαντος Παΐσιου,

τόν ὅποιον ὁ κ. Βαρθολομαῖος ἀνεχειροτόνησεν!)

Ματαιοπονοῦν

Οἱ ἐκ Ματθαϊκῶν Ἀνδρεῖκοί, ἡ μᾶλλον, Κηρυκίκοί (δηλ. ὁπαδοί τοῦ Κηρύκου) ἤρχισαν πάλιν τό γνωστόν τροπάριον, ὅτι δῆθεν ἡμεῖς θά ἐνωθῶμεν μετά τῶν νεοημερολογιτῶν. Ἐπιτέλους πότε θά παύσουν νά διαδίδουν τοιαῦτα ψεύδη; Ἐδῶ καί πλέον ἡ πεντήκοντα ἔτη ἀναμασσοῦν τό ἴδιον ψεῦδος καί ἀκόμη δέν ἐκοπίασαν; Εἰς τό ὑπ' ἀρ. 72 φύλλον τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» (26-9-1949) εὐρίσκωμεν τό ἀκόλουθον σχόλιον, τό ὅποῖον ἀναδημοσιεύομεν αὐτούσιον, ἀποδεικνύει ὅτι ἔπειτα ἀπό πέντε δεκαετίας ἐπαναλαμβάνουν τά ἴδια ἀνόητα ἐπιχειρήματα. Πλήν ὅμως ματαιοπονοῦν (ἡ μᾶλλον... ματθαιοπονοῦν!):

Οἱ ΚΑΙΡΟΣΚΟΠΟΙ

Οἱ Ματθαϊκοί εὗρον ἀφορμήν μέ τάς ἀνευθύνους πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων περί μελετωμένης δῆθεν συνεννόησεως Κρατούσης Ἐκκλησίας καί τῆς «συντηρητικῆς μερίδος» τοῦ Σεβ. Πρ. Φλωρίνης νά ἐμμέσουν πάλιν τάς συνήθεις ἀηδίας των καί νά δημοσκοπήσουν παρά τοῖς ἀγνοοῦσι καί πλανωμένοις ὁπαδοῖς των. Λυπούμεθα πράγματι βαθύτατα τάς ἀπλοϊκὰς ἐκείνας φυχὰς, αἱ ὁποῖαι καλῇ τῇ πίστει πίπτουν θύματα τῆς ματθαϊκῆς ἀσυνειδησίας.

Προσχώρησις Κληρικοῦ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, κατὰ τήν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 10ης/23ης Αὐγούστου, ἔκαμεν δεκτὴν τήν αἴτησιν τοῦ Αἰδεσιμωτάτου π. Λαζάρου Κωνσταντινίδου, ἐγγάμου ἱερέως, ἐπιστρέψαντος ἐκ τοῦ εὐθυμιακοῦ σχίσματος. Ὁ Αἰδεσιμωτάτος ὑπήχθη εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης.

Νέος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Ὁ ἀπό Ἱεραπόλεως Εἰρηναῖος, ἐξελέγη νέος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων τήν Δευτέραν 31 Ἰουλίου/13 Αὐγούστου τ.ἔ. Πρὸς στιγμὴν εἶχε παρουσιασθεῖ ἐμπλοκή εἰς τήν διαδικασίαν ἐκλογῆς νέου Πατριάρχου ἐκ μέρους τῆς Ἰσραηλινῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης τοῦ Ἰσραὴλ ἀνεκοίνωσε εἰς τάς 16-29 Μαΐου, τήν διαγραφὴν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὑποψηφίων 6 ὀνομάτων, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τοῦ κ. Εἰρηναίου.

Ἡ ἀπαράδεκτος παρέμβασις τῆς Ἑβραϊκῆς Κυβερνήσεως εἰς τά ἐσωτερικά τοῦ Πατριαρχείου προεκάλεσεν εὐλόγους ἀντιδράσεις εἰς τήν Ἑλλάδα, ἀλλά καί εἰς τό Ἐξωτερικό. Ἐνεκα τῶν πιέσεων ἡ Ἰσραηλινὴ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νά ὑποχωρήσῃ

καί οὕτως ἐστάθη δυνατόν νά προχωρήσῃ ἡ διαδικασία ἐκλογῆς.

Ἡμεῖς εὐχόμεθα εἰς τόν νέον Πατριάρχη ὃχι ἀπλῶς νά συνεχίσῃ τήν ἀντιοικουμενιστικήν πορείαν τοῦ προκατόχου του, ἀλλά καί νά τήν ἐπαυξήσῃ.

Ἐπαναστάτης μέ... ἄνεσιν

Εἰς τόν ἡμερήσιον τύπον ἐδημοσιεύθη τό κάτωθι σχόλιον. Ἡμεῖς ἀπλῶς τό ἀναδημοσιεύουμε ἄνευ σχολίων:

«Ταξίδι στή Γιουγκοσλαβία μέ τό πρωθυπουργικό “Ἐμπραέρ”... καί σουίτα μέ ἔξοδα τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν

Ὅπως ἔγινε γνωστό, οἱ λιτές ἀπέριττες, φτωχικές κ.τ.λ. σουίτες χρεώνονται πρὸς 800 δολάρια ἢ μία ἡμερησίως, ἥτοι πρὸς 315.000 δρχ. Καί ποιός τά πληρώνει αὐτά; Ὡ, ναι, σωστά μαντέψατε - τό ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν! Εἶναι νά μήν κηρύξει τήν Ἐκκλησία ὑπὸ διωγμόν ὁ Χριστόδουλος;

Ἡ κόντρα κόντρα, ἀλλά οἱ ἄνεσιν (καί ὅχι μόνο) ἄνεσιν! Γνωρίζετε ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος βρέθηκε στή Γιουγκοσλαβία γιά ἐπίσημη ἐπίσκεψιν τίς προάλλες. Δέν γνωρίζετε, ὅμως, μέ τί ταξίδεψε. Ἡ ἀντιπαράθεσή του, λοιπόν, μέ τήν κυβέρνησιν δέν τόν ἐμπόδισε νά πάει στό Βελιγράδι μέ τό... πρωθυπουργικό ἀεροσκάφος “Ἐμπραέρ”, τό ὁποῖο ζήτησε - καί τοῦ παρασχέθηκε - ἀπό τό ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Ἀμυνας. Παράλληλα, ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, πού συχνά

ἐπικαλεῖται τόν λιτό βίο τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἔμεινε στήν ἀπέριττη... προεδρική σουίτα στό ξενοδοχεῖο “Ἰντερκοντινένταλ” τῆς γιουγκοσλαβικῆς πρωτεύουσας. Καί ἐπειδή τί νά τοῦ κάνει τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μία σουίτα, ἔστω κι ἂν ἔχει ἐμβάδόν 120 τ.μ., νοίκιασαν καί μία δεύτερη! Γιά τή συνοδεία του, προφανῶς...» «ΤΑ ΝΕΑ» (30-8/12-9-2001)

Μυστηριακή κοινωνία Νεοημερολογιτῶν-Κοπτῶν

Τήν Τετάρτην 5/18 Ἀπριλίου τ.ῆ. τό Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας τῶν Νεοημερολογιτῶν καί τό ἀντίστοιχον τῶν Κοπτῶν-Μονοφυσιτῶν, ὑπέγραψαν συμφωνίαν ἀμοιβαίας ἀναγνώρισεως τῶν μυστηρίων (γάμων-βαπτίσεων κ.λπ.) τά ὅποια τελοῦνται καί εἰς τάς δύο ἐκκλησίας. Τήν συμφωνίαν ὑπέγραψαν ἐκ μέρους τῶν νεοημερολογιτῶν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Πέτρος καί ἐκ μέρους τῶν Κοπτῶν-Μονοφυσιτῶν, ὁ «Πατριάρχης» Σενοῦντας οἱ ὅποιοι ἐξέφρασαν μάλιστα τήν εὐχήν ὅτι ἡ συμφωνία αὕτη «θά συνεισφέρει στήν ἀνάπτυξιν τῆς συνεργασίας μεταξύ τῶν δύο ἀδελφῶν ἐκκλησιῶν!!».

Ἡ ἐνέργεια αὕτη θαθαίνει ἔτι περισσότερο τόν χάσμα μεταξύ ἡμῶν καί τῶν νεοημερολογιτῶν.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 38 28 280 - Fax: 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος
† Ὁ Ἀχαΐας Καλλίνικος

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ δραχ. 2000
Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 60
Τιμὴ φύλλου δραχ. 250

Ἐπιστολαί, συνδρομαί καί ἐμβάσματα ἀποστέλλονται
εἰς τὰ γραφεῖα: Περιοδικόν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Τήν εὐθύνην τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων ἄρθρων φέρουν
ἀποκλειστικά καί μόνον οἱ συγγραφεῖς των καί ὅχι ἡ Συντακτική Ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 9217 513